

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΦΕΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΥ Α. ΜΩΥΣΙΔΟΥ

ΟΔΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 22

ΚΟΜΨΟΤΗΣ, ΦΘΗΝΕΙΑ, ΕΙΔΙΚΡΙΝΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΕΥΘ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 57

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΤΑΧΥΤΑΤΗ ΚΑΙ ΕΥΣΥΝΕΙΔΗΤΟΣ
ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ ΔΙΑ
ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΑΣ
ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

ΕΓΚΥΡΟΝ
ΒΗΜΑ ΤΗΣ
ΑΝΤΙΠΟ
ΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

ΕΤΟΣ Α'. 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1932 ΑΡΙΘ. 9

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Θ. Γ. ΠΑΠΑΜΑΝΩΛΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ
ΙΣΟΖΥΓΙΟΥ

Ἀρθρὸν τοῦ ἐν Γενεύῃ Ἑλληνος Διαλωμάτου
κ. ΤΑΚΗ ΠΙΠΙΝΕΛΗ.

Η ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ

Ἐπιτόπιος ἔρευνα ἐν Μαδρίτῃ
ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ μας.

Γ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ:

Ἡ Ἐκμετάλλευσις τῶν ἀποδοιμομένων γαιῶν.

Γ. Ν. ΛΕΚΚΑ: (Διευθυντοῦ Ξένων καὶ Ἐκδόσεων)
Αἱ ἱαματικαὶ πηγαὶ τῆς Ἑλλάδος.

ΑΘ. ΤΡΑΧΙΛΗ: (Γεροντισαστοῦ)

Ἡ γεωργικὴ πολιτικὴ τοῦ Κράτους.

Π. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ:

Τὸ καθήκον τοῦ Πειραϊκοῦ λαοῦ.

ΣΤ. ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ:

Ἡ αὐτοτέλεια τῆς ἐλληνικῆς ἐθνότητος.

Ο ΕΚ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΣ
ΤΟΥ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

Τ. ΚΟΚΚΟΡΗ:

Ἡ Ζωγραφικὴ Ἐκθεσις τῆς κ. Ἀθ. Ταρσούλη

Η ΔΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΠΤΕΡΙΟΥΧΩΝ

Σημειώματα τῆς «Ἀνορθώσεως» κλπ. κλπ.

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΧ. 3

"Εχετε δωρεάν άσολημύωσιν κάθε φορά
 σοῦ δὰ άσθενήσετε καὶ ἡ οἰκογένειά
 σας εἰάν σάδρ σοτὲ ἡ ζωὴ σας.
 "Εχετε τὸν κανονικὸν τόκον ἐσὶ τῆς κατα-
 δέσεώς σας.
 "Εχετε τὰ χρήματά σας ὡςὲν τὰ δελήσετε.

ΔΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ
 ΕΝΤΥΠΟΥΣ ΟΔΗΓΙΑΣ

"ΓΚΡΕΚΑ,"

ΡΑΦΕΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΔΗ
ΜΟΔΑ
ΤΕΧΝΗ
ΓΟΥΣΤΟ

ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 90
 ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΚ ΤΟΥ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΥ "ΠΑΡΙΣΙΟΝ",
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ρ. ΒΙΛΑΕΤΗΣ
 Στοματολόγος
 Χειρουργός - Όδοντίατρος
 Πτυχιούχος του Έθνικού
 Πανεπιστημίου
 Ζαλοκώστα 5 - Αθήναι

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΚΙΣΣΑΒΟΣ
 ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
 ΑΘΗΝΑΙ: Γ. Σταύρου 6
 Άναλαμβάνει παντός εί-
 δους εργασίας ενώπιον άπάν-
 των των Δικαστηρίων και
 διαφόρων αρχών.

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Γ. ΒΙΝΤΖΗΛΑΙΟΣ & ΑΦΩΝ

Όδός Σταδίου και Κοραή - Αθήναι

ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΟΙ - ΓΕΩΡΓΟΙ - ΚΗΠΟΥΡΟΙ
 - ΚΤΗΜΑΤΙΑΙ - ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ

είνε δι' όλους σας ο Γενικός Κατάλογος του Κατα-
 στήματός μας. Αποστέλλεται δωρεάν.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΕΣΘΕ

πάντοτε [αφού τον συμβουλευθήτε τους εκλεκτούς
 και πάντοτε φρέσκους σπόρους μας.

ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ - ΔΕΝΔΡΩΝ - ΑΝΘΕΩΝ
 ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΩΝ κλπ.

Ο Λ Α

Τὰ Γεωργικά και Κηπουρικά εργαλεία.
 ΑΙΠΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΦΑΡΜΑΚΑ ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ
 Ζητούνται αντιπρόσωποι εις τὰς Έπαρχίας.
 Γ.Ε.Τ.

ΘΕΡΜΑΙΝΕΙ ΤΟΥΣ ΜΥΣ ΟΠΩΣ Ο ΗΛΙΟΣ

-άνακουφίζει τὸν πόνον

Πόνος τῆς ράχews! Πόσον εἶναι
 τυραννικός! Πονεῖτε παντοῦ - ἡ
 ἑξάντλησις δὲν σὰς ἐπιτρέπει νὰ
 κινήσῃς... Καταστήσατε τοὺς πο-
 νεμένους καὶ σκληροὺς μυῶνας
 εὐκάμπτους. Ζητήσατε νὰ ἐπαλεί-
 ψουν τὴν ράχιν σας με Σλόαν.

τὸ Σλόαν θερμαίνει τὸ σῶμα
 ὅπως ὁ ἥλιος. Ἡ θερμότης τοῦ
 ἀπομακρύνει τὸν πόνον. Ἐ-
 παναλάβετε κάθε ὥραν τὴν
 ἐπάλειψιν μέχρις οὗτου ὁ πό-
 νος παρέλθῃ... 13 ἑκατομμύρια
 οἰκογενεῶν τὸ μεταχειρίζον-
 ται εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ἀ-
 φοράσατε σήμερον μίαν φιά-
 λην.

SLOAN'S LINIMENT

= ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ =

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΤΑΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : Θ. Γ. ΠΑΠΑΜΑΝΩΛΗΣ

ΑΙ ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΟΣ

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΪΚΟΥ ΛΑΟΥ
ΠΙΚΡΟΝ ΜΑΘΗΜΑ ΧΡΗΣΙΜΟΝ ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ
ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΗΣ ΑΔΥΝΑΜΙΑΣ ΝΑ ΣΥΜΦΩΝΗΣΩΜΕΝ
ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΧΘΗ Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΠΑΝ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Τὴν 28ην λήγοντος πρόκειται νὰ
 ἐκλέξῃ ἡ γειτονικὴ πόλις τὸν δή-
 μαρχὸν τῆς μεταξύ πλειάδος ὑποψή-
 φίων ἐξ ὧν τῶν παρατάξεων μετα-
 ξὺ τῶν ὁποίων πλεονάζουν κατὰ κα-
 νόνα οἱ ἀντιβενιζελικοί ὑποψήφιοι.
 (Γι' αὐτὸ καὶ τὰ κάνομε κάθε φο-
 ρὰ ρόδο!!)

Χωρὶς νὰ πρόκειται ἐπὶ τοῦ προ-
 κειμένου νὰ ὑποκαταστήσωμεν τὸν
 ἀρχηγὸν καὶ νὰ ἐκδώσωμεν ἀντ'
 αὐτοῦ τὴν σχετικὴν προεκλογικὴν
 «προκήρυξιν», ὅμως θεωροῦμεν ἀ-
 παραίτητον νὰ ὑπομνήσωμεν μερι-
 κά πράγματα εἰς τοὺς γείτονας ἐκ-
 λογεῖς καὶ νὰ καλέσωμεν αὐτοὺς
 ἐν ὀνόματι αὐτοῦ τούτου τοῦ συμμέ-
 ροντος τῆς πόλεως τῶν καὶ τῶν ἰ-
 δίων νὰ μᾶς ἀκούσουν.

Τὸ ἀξίωμα, λοιπὸν, τοῦ δημάρ-
 χου, ἀξίωμα μέγα καὶ ἱερὸν διὰ τὸ
 ὁποῖον κατὰ τὴν ἀρχαιότητα εἰς τὴν
 γείτονα Ρώμην ἔγιναν μεγάλοι ἀ-
 γῶνες μεταξύ τῶν μεγαλοπλούτων
 καὶ τοῦ λαοῦ, παρέμεινε μέχρι σή-
 μερον ἐπίσημον ἀξίωμα, προωρισμέ-
 νον νὰ ἐξυπηρετῇ τὸν λαὸν καὶ μό-
 νον, παρ' ἑνὸς ἀρχόντος ἀσκούμε-
 νον, ὅστις ἀπορρέειν ἐξ αὐτῆς τῆς
 θελήσεως τῶν συνδημοτῶν του καὶ
 προωρισμένος νὰ δουλέυῃ μόνον δι'
 αὐτοὺς ὡς ἐπρεπε νὰ παραμείνῃ μα-
 κοὰν πάσης πολιτικῆς, κύριος τοῦ
 οἴκου του.

Παρὰ ταῦτα ὁ ἡμέτερος δικτάτωρ
 ὁ καταστήσας τὰ πάντα ἐν Ἑλλάδι
 ἀγνώριστα, μηδὲ τοῦ ἑαυτοῦ του ἐ-
 ξαιρουμένου, καθώρτισε ὥστε καὶ
 τὸ κύριον τοῦ υπερτάτου τούτου λαϊ-
 κοῦ ἀξιώματος νὰ ἐξευτελίσῃ δι' ἐκ-
 λογῆς μέχρι τοῦδε δημάρχου ἀνα-
 βίου, σκοπὸν ἕνα ταξάντων, τὴν
 δουλικὴν ἐξυπηρετήσιν τοῦ αὐθέν-

του τῶν καὶ τὴν λεηλασίαν ἐξ ἄλ-
 λου, εἰς ἀντιστάθμισμα τῶν ὑπηρε-
 σίων τῶν, τῶν χρημάτων τοῦ λαοῦ.
 Εἶνε περιττὸν νὰ ἐμυλῶμεν περισσό-
 τερον συγκεχυμένως περὶ πραγμά-
 των τόσο ἐγγύς εὐρισκαμένων πρὸς
 τὸ πρόσφατον τῆς γείτονος παρελ-
 θόν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ πρόκειται νὰ δώσω-
 μεν, τῆς ἐκλογῆς ἐγγιζούσης, τὴν
 γνώμην μας εἰς τοὺς ἐκλογεῖς τῆς
 γείτονος, χάριν αὐτοῦ τούτου τοῦ
 εὐνοούμενου καὶ ὅτι μετὰ τὴν πρώτην
 συμφέροντος τῶν καὶ μόνον ὡς εἰ-
 χόμεν νὰ τοὺς εἰπωμεν τὰς ἐξῆς ἀν-
 τιλήψεις μας.

Πρῶτον καὶ κύριον:

Ἐκλογὴ δημάρχου ἐκ τῆς αἰε-
 λευθέρας παρατάξεως σημαίνει ἐκ-
 λογικὴν ἀστοχίαν πρώτης γραμμῆς.
 Ὁ τοιοῦτος δήμαρχος ὅς εἶνε ἂν
 πλοῦς θεράπων τοῦ κ. Βενιζέ-
 λου καὶ τίποτε περισσώτερον, ἦτοι
 Παναγιωτόπουλος Νο 2ον, τοποτη-
 ρητὴς τοῦ θρόνου τοῦ Ποντίφικος
 ἐν Πειραιεὶ καὶ τίποτε περισσώτε-
 ρον.

Συνεπῶς συνέχεται τῆς προηγου-
 μένης δημαρχικῆς ἀθλιότητος ἐπ'
 ἀγαθῶ τῶν ὀλίγων καὶ πρὸς τὴν μίαν
 τῶν πολλῶν. Ἀντιθέτως ἐκλογὴ
 δημάρχου ἐκ τῆς ἀντιβενιζελικῆς
 παρατάξεως ὅς εἶνε ἡ πολιτικὴν
 ἀντιθέσεως ὅς εἶνε ἡ πολιτικὴν
 ἀντιθέσεως. Τούτο δὲ ἐστὶν, διότι μόνον
 ὁ ἀντιβενιζελισμὸς περιλαμβάνει
 τοὺς ἰδεώδεις τύπους καὶ χαρακτῆ-
 ρας πολιτικῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ, διότι
 εἶνε δυνατόν, λόγω τῆς πολιτικῆς
 ἀντιθέσεως ποὺ τοὺς νυρρίζει μετὰ
 τοὺς κρατοῦντας, νὰ μείνωσι κύριοι
 τοῦ ἔργου τῶν καὶ ἀνεπηρέαστοι.

Ἐπὶ πλέον γνωρίζει ὁ κάθε ἀν-
 τιβενιζελικὸς δήμαρχος ὅτι δὲν συ-
 σκεῖται διὰ τὴν ἀντιβενιζελικὴν παρὰ

νοθεύει τὸ ἔργον τοῦ ἡ εὐνοία τοῦ
 κρατοῦντος κόμματος καὶ, ὅτι διὰ
 τῶν πρακτικῶν τῆς, τῶν πάσης φύ-
 σεως πρακτικῶν τῆς, τὸν κατασκο-
 πεύει καὶ τὸν παρακολουθεῖ τὸ ἐπι-
 τελεῖον τοῦ κόμματος, ἡ Δέσχη τῶν
 Φιλελευθέρων.

Ὅπως εἶνε λοιπὸν δυνατόν, τούτων
 οὕτως ἐχόντων νὰ θελήσῃ νὰ ἐκ-
 τραπεῖ τοῦ ἔργου τοῦ ὁ δημαρχος.
 Πῶς θὰ θελήσῃ νὰ παρεκτραπή,
 ὅταν γνωρίζῃ, ὅτι αὐτὸς δὲν εἶνε
 εὐνοούμενος καὶ ὅτι μετὰ τὴν πρώτην
 του ἐκλογικὴν καὶ παραταξιακὴν
 θὰ εὐρεθῇ ὑπόδικος ἐνώπιον τῆς
 κρατικῆς ἡ λαϊκῆς δικαιοσύνης καὶ
 ὅτι κανεὶς τότε δὲν θὰ εὐρεθῇ γὰρ
 τοῦ δώσῃ πιστοποιητικὰ ἐντιμότη-
 τος καὶ συνεπῶς θὰ εὐρεθῇ θαθεῖς
 σὺ «φρέσκος».

Μία λαϊκὴ παροιμία λέγει: «Ὁ
 φόβος φυλάει τὰ ἔρμια».
 Καὶ τοῦτο ἀσφαλὲς θὰ συμβαίη
 καὶ συμβαίνει ὅπου ὑπάρχει, πάν-
 τος καὶ ἀντιπαλὸν δέει.

Ἴδου λοιπὸν διατὶ συνηγοροῦμεν
 ὑπὲρ τῆς ἐκλογῆς ἀντιβενιζελικῆς
 δημάρχου.

Καὶ τώρα ἔρχεται τὸ ἐρώτημα:
 Ποῖον θὰ ἐκλέξωμεν ἀντιβενι-
 ζελικὸν δήμαρχον ἀφ' οὗ καὶ εἰς, ὡς
 ἔστιν, οὐδὲ τρεῖς οἱ τοιοῦτοι ἀλλὰ ὅς
 ἐπιτυχία. Τούτο δὲ ἐστὶν, διότι μόνον
 ὁ ἀντιβενιζελισμὸς περιλαμβάνει
 τοὺς ἰδεώδεις τύπους καὶ χαρακτῆ-
 ρας πολιτικῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ, διότι
 εἶνε δυνατόν, λόγω τῆς πολιτικῆς
 ἀντιθέσεως ποὺ τοὺς νυρρίζει μετὰ
 τοὺς κρατοῦντας, νὰ μείνωσι κύριοι
 τοῦ ἔργου τῶν καὶ ἀνεπηρέαστοι.

Ἐπὶ πλέον γνωρίζει ὁ κάθε ἀν-
 τιβενιζελικὸς δήμαρχος ὅτι δὲν συ-
 σκεῖται διὰ τὴν ἀντιβενιζελικὴν παρὰ

ξιν, ὅμως ἡμεῖς δὲν ἀπελπίζομεθα
 διὰ τὴν ἐπιτυχὴ προσπάθειαν τοῦ
 Πειραιικοῦ λαοῦ.

Διότι ἐκτός, ὅτι πιστεύομεν, ὅτι
 οἱ κύριοι αὐτοὶ ὑποψήφιοι θὰ σῶσι
 σθανθοῦν μέχρι τέλους τὸ φοβερὸν
 σφάλμα τῶν διὰ τῆς δημιουργουμέ-
 νης αὐτῶ διασπάσεως εἰς τὴν φά-
 λαγγα τῶν ἀντιβενιζελικῶν ἐκλογέ-
 ων ἐξ ἧς οὐδεμίαν ὠφέλειαν δύνα-
 νται οὐτε αὐτοὶ οὐτε ἡ παρατάξις
 τῶν νὰ ἀναμένῃ, ἀλλὰ πιστεύομεν
 περισσότερον εἰς τὴν ὀρθοφροσύνην
 τῶν ἐκλογέων Πειραιῶς, ὅτινες θὰ
 θελήσωσι νὰ κάμωσιν οὐχὶ ἕνα ἄ-
 σκον καὶ μᾶλλον περιπατοῦν με-
 τὰ τῶν ἐκλογικῶν καλῶν καὶ τῆς
 πόλεως, ἀλλὰ θὰ θελήσωσι νὰ νική-
 σωσι μίαν νίκην λαϊκὴν, συσπειρού-
 μενοι περὶ ἕνα καὶ μόνον ἀντιβενι-
 ζελικὸν ὑποψήφιον, τὸν ὑποδεικνύ-
 οντα ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ ἕνα οὗτο ἄνω-
 γον μίαν ἀλήτην νύκτα, ὡς
 οἱ Ἀθηναῖοι μετὰ τὸν Μεσοκοῦρον τῶν
 καὶ τῆς πόλεως ἔχουσιν ὅτινες,
 ὡς ἐπὶ ἀντιβενιζελικῶν, πολιτεύον-
 ται ὅμως ἐκαστοτε κατὰ τοιοῦτον
 τρόπον, ὥστε νὰ μὴ χρειάζομεθα
 ἄλλους ἐχθρούς, ὅταν περιστοιχίζο-
 μεθα ἀπὸ τοιοῦτους τέλους!!

Ἔτσι θὰ ἀποδεχθῇ ἀπὸ μίαν τοι-
 αύτην ἐνέργειαν τῶν ἀντιβενιζε-
 λικῶν ἐκλογέων, ὅτι εἶνε πλέον ὁ-
 μοίως ἀποσπασμένοι καὶ διὰ τὴν
 προσεχῆ ἀλλήν νύκτα τῶν βουλευ-
 τῶν εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν φωνὴν τοῦ
 συμφέροντος τῶν, ἥτις δὲν εἶνε ἄλ-
 λη παρὰ ἡ φωνὴ τοῦ ἀρχηγοῦ εἰς
 τοιαύτας περὶ τῆς κράσεως: «Ἡ
 ἰσχὺς ἐν τῇ ἐνώσει».

Π. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

[illegible]

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΑΝ ΑΠΟΔΟΣΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ

Η ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝΩΝ ΓΑΙΩΝ

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΩΝ κ.κ. ΙΩ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΥ, ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ. Α. ΠΑΛΛΗ, Γ. ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ ΤΗΣ Ε. ΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ. Β. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ Γ. ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΟΥ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΣΤΑΘΙΔΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ. ΤΟΥ κ. ΕΥΕΛΠΙΔΗ κ. &

ΠΡΟ ΠΑΝΤΟΣ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Το θέμα τούτο εκφεύγει το κύκλου των ασχολιών μου και εις διά τούτο κατέγινε εις τὸ νὰ προκαλέσω τὴν γνώμην ἄλλων, οἵτινες, ὡς ἐκ τῆς ἐιδικῆς ἐπιστημονικῆς των μορφώσεως, ἠδύνατο χρησιμώτερον ν' ἀκουσθῶσιν. Καὶ ἀναφέρω ἐν συντόμῳ ταύτας.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΥ

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας κ. Καραμάνος νομίζει ὅτι εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ἐργῶν ὅπου εἶναι ἤδη ἐγκατεστημένη 119 συνοικισμοί, πρέπει νὰ προστεθῇ ἀριθμὸς τῆς ἀκόμῃ ἀγροτῶν ὥστε νὰ συμπληρωθῶν 110.000 οἰκονόμους.

Εἰς ταύτας θὰ παραχωρηθῶσι, δαπάναις τοῦ Κράτους, πάντα τ' ἀπαιτούμενα ἐφόδια διὰ τὴν γεωργικὴν των ἀποκατάστασιν μετὰ 4 στρεμμάτων διὰ κατοικίαν καὶ μικρὰν περὶ αὐτῆς περιοχὴν. Θὰ διατεθοῦν, κατὰ συνέπειαν, 450.000 στρεμμάτων ἐκ τῶν ἀποκαλυφθησάντων γαιῶν.

Ἡ ἀπομένουσα ἑκτασίς θὰ παραχωρηθῇ πρὸς αὐταρκατέστησιν ἑταιρίαν μετ' ὀρισμένης προνόμια (τοῦ τύπου τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπεζῆς π. χ.), καὶ μετ' συμμετοχὴν τοῦ Κράτους εἰς τὰ κέρδη τῆς. Αἱ γαῖαι θὰ διαιρεθῶσιν εἰς δύο κατηγορίας. Εἰς τὰς δυναμένας ν' ἀποδώσουν γεωργικῶς ἀμέσως καὶ εἰς τὰς ἐχούσας ἀνάγκην ἰδιαίτερας προεργασίας ἢ καλλιτερεύσεως πρὸ πάσης θετικῆς ἀποδόσεως. Εἰς τὴν ἑταιρίαν θὰ παραχωρηθῇ τῶν μὲν πρώτων ἡ ἐκμεταλλεὺς διὰ 50-100 ἔτη τῶν δὲ δευτέρων διὰ 30-40 ἔτη, μετ' τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐκτελεσθῶσι δαπάναις τῆς ἑταίρας τ' ἀπαιτούμενα συμπληρωματικά ἔργα.

Αἱ ἐγκατεστημένοι καὶ ἐγκατασταθῆσονται, δαπάναις τοῦ Κράτους, 110.000 οἰκονόμους θὰ καλλιεργῶσι τὰς γαίας ἐπὶ ἡμερομηνίᾳ καὶ συμφωνίᾳ μετ' τὰς ὑποδείξεις τῆς ἑταιρείας. Οἱ ἐκτελούντες ἀνελλιπῶς τὰς ὑποχρεώσεις των θὰ καθίστανται δικαιοδικῶς κάτοχοι τῶν ὑπ' αὐτῶν καλλιεργουμένων γαιῶν θαυμασιῶς ἀντὶ καθορισμένου τιμήματος, τὸ ὅποιον, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἀποπληρώσει μέχρι τῆς λήξεως τοῦ προνομίου τῆς ἑταιρείας, θὰ καταβάλλωσι χρεωλυτικῶς εἰς τὸ Κράτος.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ κ. Α. ΠΑΛΛΗ

Μετ' τὸ σχέδιον τοῦ κ. Καραμάνου συγγενεῶν αἱ ἰδέαι τοῦ πρώην Γεν. Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων κ. Α. Πάλλη, ὅστις ὅμως τὴν φροντίδα τοῦ ἐποικισμοῦ τῶν γαιῶν φαίνεται προτιμῶν ν' ἀναθέσῃ εἰς τὰς ἐκμεταλλευθῆσονται τὰς γαίας μεγάλας ἑταιρείας.

Ὁ κ. Πάλλη στηρίζει τὴν ἐπιτοχίαν τῆς προτάσεώς του ταύτης εἰς

τὸ παράδειγμα τῶν γαιῶν τοῦ Δέλτα τοῦ Νείλου, τῶν ὁποίων ἡ ποιότης καὶ οἱ ὅροι ἐκμεταλλεύσεως συμπίπτουν μετὰ τὰς τῶν Μακεδονικῶν καὶ Θρακικῶν πεδίων.

Ἡ γνώμη τοῦ κ. Πάλλη συνδυάζει ὅλα τὰ προτερήματα νομίζω τῆς λύσεως τὴν ὁποίαν προτείνει ὁ Καραμάνος, ἀποθνήσκει δὲ εὐχερεστερά διὰ τὰ περιορισμένα μέσα τὰ ὅποια διαθέτει σήμερον τὸ Κράτος, ἀφοῦ ἀφίνει τὸν ἐποικισμὸν νὰ γίνῃ θαυμασιῶς διὰ τῆς αὐτομάτου καθόδου τῶν πληθυσμῶν πρὸς τὰ ἐπιστημονικῶς ὑπὸ τῶν ἑταιρειῶν καλλιεργουμένα μέρη. Ἡ πόλησις τῶν γαιῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐγένετο τοῖς μετρητοῖς, παρ' ἥμιν ὅμως πρέπει νὰ γίνῃ, ὡς συνιστᾷ ὁ κ. Πάλλη, μετ' δόσεις τῆς ἐγγυήσεως τοῦ Κράτους ἢ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ κ. Β. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

Ὁ κ. Β. Σιμωνίδης πρώην βουλευτῆς τῆς Α. Σ. Ο. δὲν εἰσέρχεται εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ τρόπου τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν γαιῶν. Κρίνει αἰσιδοῦς τὴν μελλοντικὴν των ἀπόδοσιν, ὑπὸ τὸν ἀπαράβατον ὅμως ὅρον ἡ ἐκμεταλλεὺς των ν' ἀποτελέσῃ αὐτοτελὴ σκοπὸν, εἰς τὸν ὅποιον πρέπει νὰ προσαρμοσθῇ οἰαδήποτε ἄλλη ἐπιδίωξις κοινωνικῆς προνοίας. Ἰδιαίτερός δὲ συνιστᾷ τὴν ἐντατικὴν ἀρχικῶς καλλιέργειαν μετὰ τὴν εὐδόκιμον ἀπόδοσιν τῆς ὁποίας δυνάμεθα ν' ἀποβλέπωμεν πρὸς τὴν ἐντατικὴν τοιαύτην.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ κ. ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΟΥ

Ὁ κ. Χρ. Εὐελπίδης κρίνων ἡ ἐπικρίνων τὰς διαφόρους ἐκτεθείσας γνώμας καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι οὐδεμία θετικὴ ἀπόφασις εἶνε δυνατόν νὰ ληθῇ πρὸ τῶν πορισμάτων ἐιδικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ γεωπόνων, μηχανικῶν καὶ οἰκονομολόγων εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἔπρεπε ν' ἀναθέσῃ τὸ ταχύτερον ἡ Κυβέρνησις τὴν ὑποβολὴν θετικῶν πορισμάτων ἐπὶ πάσης πτυχῆς τοῦ ζητήματος.

ΠΡΟΠΑΝΤΟΣ, ΣΥΣΤΑΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Δὲν δύναμαι νὰ ἐκφέρω οὐδεμίαν ἀξιωματικὴν γνώμην περὶ πάντων τούτων, μὴ ἔχων, ὡς εἶπον ἀνωτέρω, ἐιδικότητα περὶ τοῦ ζητήματος. Ἐξ ὅσον ὅμως ἤκουσα, κρίνων τὰ πράγματα συντάσσομαι καὶ ἐγὼ μετ' τὴν γενικὴν γνώμην ὅτι ὡς θάσας τῆς ἀναζητουμένης λύσεως πρέπει νὰ τεθῇ ἡ τελεία ἀποφένωσις τοῦ Κράτους τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν γαιῶν, ἥτις πρέπει ν' ἀνατεθῇ εἰς ἰδιότυπον ὀργανισμόν, ἀφοῦ, ἐννοεῖται, ἐξασφαλισθῶσιν οἱ τε κοινωνικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ ὅροι ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐνδεκνται νὰ γίνῃ ἡ ἀρχικὴ ἐκμεταλλεὺς καὶ ἡ μελλον-

ΜΕΛΕΤΗ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

τικὴ παραχώρησις τῶν γαιῶν εἰς τοὺς γεωργούς.

Ἀλλὰ τὰ θετικὰ στοιχεῖα ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι δυνατόν νὰ στηριχθῶσιν αἱ διαπραγματεύσεις πρὸς σύστασιν τοιαύτης ἑταιρείας δυνάμεθα ν' ἀρυσθῶμεν μόνον ἐκ τῶν πορισμάτων τὰ ὁποία θὰ ἐβθεῖν ὑπὸ ὧν μας ἡ ἐπιτροπὴ, τῆς ὁποίας τὴν σύστασιν ὀρθῶς ζητεῖ ὁ κ. Εὐελπίδης. Καὶ τοῦτο πρέπει νὰ εἶνε τὸ πρῶτον μέλημα τῆς Κυβερνήσεως.

ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΟΤΗΤΟΣ

Δὲν εἶναι ἐν τούτοις τὸ μόνον. Πρέπει εἰς παραλήλου να ἐκκαθαρισθῇ ὡς τάχιστα σαφῶς ἡ κυριότης τῶν ἀποδιδόμενων γαιῶν, ὡς ἀνέφερα δ' ἐν τοῖς προηγουμένοις, εἶναι ἐκτάκτως λυτῶν ὅτι ἡ τοιαύτη πρόνοια δὲν ἐλήφθη πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργῶν ὅποτε αἱ ἡμικατακλυζόμεναι γαῖαι ἦσαν ἀνεὺ ἀξίας καὶ θὰ παρεῖχον ἀσφαλῶς ἐλαχίστας ὀρέξεις διαμφοσθῆσιν. Ὁ κ. Κιτσίκης προτείνει τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος διὰ γενικῆς ἀπαλλοτριώσεως αὐτῶν. Ὁμολογῶ ὅτι μετὰ τὸν ἀπηνή διωγμὸν τὸν ὁποῖον ὑπέστη ἡ ἑγγείος κτήσις ἐν Ἑλλάδι τὸ μέτρον τούτου ἐλαχίστα μετ' ἔλκει. Ἀλλ' ὡς τὸ ἀμφιβάλλω ἐάν ἤθελεν εἰσθαι σκόπιμος ἡ ὁμαδικὴ κατακύρωσις τῶν ἀποδιδόμενων γαιῶν εἰς τὸ Κράτος, ἐφ' ὅσον ὁ κύριος σκοπὸς τῆς κατασκευῆς τῶν ἐργῶν δὲν ἦτο ἡ ἀμεσὸς ἀξίωσις τῶν ἐσόδων τοῦ κράτους ἢ ἡ εἰς τὸ ἄρτιον ἐξυμνήρησις τῶν συναφθέντων δανείων, ἀλλ' ἡ αὐξήσις τοῦ γεωργικοῦ πλοῦτου τῆς χώρας.

Διὰ τούτο θὰ συνίστων νὰ περιορισθῇ τὸ Κράτος εἰς ὅσας γαίας ἀποτελοῦν ἀναμφοσθῆτον κυριότητά του, τὰς καλυπτομένας δηλαδὴ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργῶν ὑπὸ λιμνῶν καὶ ἐλῶν, καὶ ἐκεῖνας ἐκ τῶν ἡμικατακλυζόμενων ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ἐγγεγονται ἀμφοσθῆσις κυριότητος. Ἐπὶ τῶν λοιπῶν πρέπει νὰ παρατηρηθῇ νομίζω πάσης δικαστικῆς ἐνεργείας, ἐφ' ὅσον οἱ ἀμφοσθητοὶτες εἶνε Ἕλληνες ὑπὸ καὶ ἡ πρόσφατα δημοσίου δικαίου. Καὶ ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται ἡ ἀμφοσθησις θαλίζετα ἐπὶ οὐδαμῶν στοιχείων.

Αἱ ΒΕΛΤΙΩΘΕΙΣΑΙ ΓΑΙΑΙ

Οἱ κάτοχοι ὧν τῶν γαιῶν τῶν ὁποίων ἐκαλλιτέρευσαν αἱ συνθήκαι καλλιέργειας, ὁρῶν εἶναι ν' ἀποζημιώσουν τὸ Κράτος διὰ τὰς γενομένας δαπάνας καλλιτερεύσεως. Ἡ ἀποζημίωσις πρέπει νὰ εἶναι ἴση μετ' τὴν ἀναλογίαν τῆς γενομένης δαπάνης ἥτις θὰ ὀρισθῇ ἐκ τῶν προτέρων.

Ἐάν οἱ ἰδιοκτῆται τῶν τοιοῦτων γαιῶν δηλώσωσιν ὅτι εὐρίσκονται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ καταβάλλωσι τὸ

τοιοῦτον ἀντάλλαγμα ἐφ' ἅπασι ἡ κατὰ δόσεις, τότε θὰ δύναται νὰ ἐκχωρῶσι πρὸς τὸ κράτος, ἀνάλογον μετ' τὸ χρέος των, ἑκτασίαν γῆς. Τὸ προτεινόμενον μέτρον θεωρῶ ἀπολύτως δίκαιον διότι θὰ ἦτο παράλογον νὰ ὑποτεθῇ ὅτι τὸν πλουτισμὸν ὠρισμένων ἰδιοκτητῶν πρέπει νὰ πληρώσῃ τὸ σύνολον τῶν φορολογουμένων Ἑλλήνων πολιτῶν.

Ἐάν ἐπικρατήσῃ ἡ ἀποψίς μου ὅσον ἀφορᾷ τὴν κυριότητα τῶν ἀποδιδόμενων γαιῶν θὰ ἔχωμεν 848.000 στρέμματα, (441.000 ἐκ τοῦ Ἀἰοῦ καὶ 407.000 ἐκ τοῦ Στρυμῶνος) τὰ ὁποία ἀποτελοῦμενα ἀπὸ μέχρι τοῦδε διαρκῶς κατακλυζόμενα γαῖας ἀνήκουν εἰς τὸ κράτος, καὶ τὰς ὁποίας τούτο δύναται νὰ ἐκμεταλλεῖται κατὰ τὸ δοκοῦν. Καὶ 1.128.000 στρέμματα, (738.000 ἐκ τοῦ Ἀἰοῦ καὶ 390.000 ἐκ τοῦ Στρυμῶνος), τῶν ὁποίων ἀπομένει νὰ καθορισθῇ ἡ κυριότης.

Γνωρίζω ὅτι ἡ παρ' ἐμοῦ προτεινόμενη λύσις δὲν θὰ ικανοποιήσῃ ὅτε ὅσους ἀνέμενον τὴν ἐκ τῆς ἀποδόσεως τῶν ἐργῶν αὐτῶν ἐξυμνήρησιν τῶν συναφθέντων καὶ συναφθουσμένων δανείων, οὔτε ὅσους ἠλπίζαν ὅτι αἱ ἀποδοθεῖσαι γαῖαι θὰ ἐχρησίμευαν ἀμέσως διὰ τὴν πληρῶσιν καθαρῶς κοινωνικῶν σκοπῶν. Καὶ εἰς τοὺς μὲν καὶ εἰς τοὺς δὲ θ' ἀπαντήσω ὅτι, εἰλικρινῶς νομίζω, ὅτι εἰς ὁ σημεῖον περιεστήσαν τὰ πράγματα ἡ πρότασις μου δύναται ἐπιτυχῶς καὶ κατὰ τὸν ἐπιφελέστερον δυνατόν τρόπον ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἐκρυσθὸν κατὰστασιν ἥτις δὲν εἶναι δυνατόν παρὰ νὰ δημιουργηθῇ ἅμα ὡς ἀρχὴ ἡ ἐκμεταλλεὺς τῶν ἀποδιδόμενων γαιῶν.

Περαιῶν σήμερον τὴν σειράν τῶν ἀρθρῶν μου αὐτῶν ἐπαναλαμβάνω τὴν πεποίθησιν, ἣν ἔχω ὅτι τὰ παραγωγικά ἔργα, παρὰ τὰ γενομένα σφάλματα, θ' ἀνταποκριθῶν τελικῶς εἰς τὰς ἐλπίδας τὰς ὁποίας ἐπ' αὐτῶν ἐστηρίκαμεν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς προκυπτούσας δυσχερείας, τὸ κοινὸν ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον σήμερον ἐπιδεικνύεται, ἀποτελεῖ ἐγγύησιν ὅτι καὶ ταύτας, ὡς καὶ τὰς ἄλλας εἰς τὸ παρελθόν, ἐπιτυχῶς θέλομεν παρακάμψαι.

ΓΕΩΡΓ. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

Θεραπεῖαι καὶ Ἐγχειρήσεις Ὀφθαλμολογικῶν νοσημάτων ἐν τῇ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚῇ ΚΛΙΝΙΚῇ ΣΠΗΛΙΟΥ Ι. ΧΑΡΑΜΗ Ὑψηλοῦ Ὀφθαλμολογίας ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 27 ΤΗΛΕΦ. 51-68

ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

ΠΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΙ ΑΝΕΚΗΡΥΧΘΗ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

ΕΠΙΤΟΠΙΟΣ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΜΑΣ κ. Θ. Γ. ΠΑΠΑΜΑΝΩΛΗ

Ζ'

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΤΩΣΙΝ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΚΤΑΤΟΡΟΣ ΕΥΘΥΣ ΩΣ ΔΙΕΠΙΣΤΩΣΕΝ ΟΤΙ ΤΟΝ ΕΚΓΑΤΕΛΕΙΨΕΝ Ο ΣΤΡΑΤΟΣ. Η ΑΡΗΝΗΣΙΣ ΟΛΩΝ ΠΡΟΣ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΥΠΟ ΤΑΣ ΣΥΝΘΗΚΑΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΕΚΕΙΝΗΣ. Η ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑ ΠΑΡΑ ΤΩ ΛΛΩ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΤΑΔΙΚΤΑΤΟΡΙΚΟΥ ΥΠΟ ΥΡΓΕΙΟΥ ΥΠΟ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΝ ΜΠΕ ΡΕΓΚΕΡ.

Ἡ κυρίως αἰτία τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ ντὲ Ριβέρα, ἦτο θεαταῖος, λέω, ἀνέλασε μεταβαίνων εἰς Μαδρίτην νὰ καταστήσῃ γνωστὴν εἰς ὡς νὰ δεχθῇ τὰς συντακτικὰς με-

σις ἦτο καὶ ἐξάδελφος τοῦ βασιλέως, ἀνέλασε μεταβαίνων εἰς Μαδρίτην νὰ καταστήσῃ γνωστὴν εἰς τὸν Ἀλφόνσον τὴν ἐν λόγῳ κίνη-

πείας καὶ τὴν ἑκτασίαν οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ προβλέψῃ.

Ὁ Πρίμο ντὲ Ριβέρα, πληροφορηθεὶς ταῦτα συνεκάλεσεν ἀμέσως συμβούλιον, εἰς ὃ μετέσχον ὅλοι οἱ στρατιωτικοὶ διοικηταὶ τῶν ἰσπανικῶν ἐπαρχιῶν καὶ πρὸς μεγάλῃν του ἐκπληξιν, διεπίστωσεν ὅτι δὲν ἀπελάμβανε τῆς ἥς ἄλλοτε ἀπήλαυνεν ἐμπιστοσύνης καὶ συμπαθείας ἐκ μέρους τοῦ ἰσπανικοῦ στρατοῦ. Τότε χωρὶς οὐδὲ πρὸς στιγμήν νὰ διστάσῃ, ἔσπευσε νὰ ὑποβάλῃ ἀμέσως τὴν παραίτησίν του εἰς τὸν Βασιλέα, ὅστις καὶ δὲν ἀντέτεινεν ἐπιμόνας. Μεθ' ὃ ἀνεχώρησεν ἀνεὺ ἀναβολῆς διὰ Παρισίου, ὅπου καὶ μετ' ὀλίγον ἀπεβίωσεν.

Χηνοὶ τῶν μπουλεβίτικων ἐργατῶν, καὶ οἱ ἡγούμενοι τῶν φυλετικῶν κινήσεων Καταλωνίας καὶ ἄλλων ἐπαρχιῶν ἀνέλαβον ἀμέσως τὴν δράσιν των καὶ συνενοηθέντες ἐκρίναν κατὰλληλον τὴν εὐκαιρίαν, διὰ νὰ κλονίσουν πιπτούσης τῆς Δικτατορίας, καὶ τὸ Βασιλικὸν καθεστῶς, ὅπερ ἀπετέλει πάντοτε, ὡς οἱ ἴδιοι μᾶς ὁμολόγησαν εἰς τὰς συνετεύξεις των, ἐμπόδιον διὰ τοὺς σκοποὺς των, ἦτο διὰ τὴν ἐργατικὴν ἀναρχίαν καὶ διὰ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν Καταλωνῶν, τῶν Βάσκων, τῶν Γαλλιθιάνων καὶ λοιπῶν μειονοτήτων τοῦ ἰσπανικοῦ Κράτους.

Εὐρον τὸν λαὸν κατηγανακτισμένον ἐναντίον τῆς Δικτατορίας καὶ

Ἡ Βασ. Οἰκογένεια τῆς Ἰσπανίας κατὰ τελευταίαν τῆς φωτογραφίαν

παρρηθίσεις του. Ἀλλὰ συνέβη καὶ κάτι ἄλλο. Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας ἤρχισεν ἐκδηλουμένη σαφῶς πλέον καὶ ἐν τῷ στρατεύματι μία σχετικὴ κατακραυγὴ ἐναντίον τῆς Δικτατορίας, μεταξύ ἰδίων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πυροβολικοῦ, ἥτις ἂν καὶ ἀσθενῆς ἀκόμη, ἐφθασεν ὡς ἐξῆς καὶ μέχρι τοῦ βασιλέως. Αἱ ἀντιδικτατορικαὶ αὐταὶ πιέσεις τοῦ κατὰ γῆν στρατοῦ εὐρον εἰς τὰ πρόσωπα τῶν Καπετῶν Χερνάλ τὸν Κάδιξ καὶ τῆς Σεβίλλης ἡγήτορας ἱκανοὺς καὶ θαρραλέους καὶ ἀπολαμβάνοντας ἐκτιμῆσεως καὶ συμπαθείων παρὰ τῷ στρατεύματι. Ὁ εἰς τότε ἐκ τῶν δύο αὐτῶν Ἀνωτάτων Στρατιωτικῶν Διοικητῶν, ὁ τῆς Σεβίλλης, δ-

αν. Δὲν περιορίσθη δὲ, ὡς φαίνεται, εἰς τὴν ἀπλὴν γνωστοποίησιν τοῦ πράγματος εἰς τὸν Ἀνακτα, ἀλλὰ ὑπέδειξε καὶ τοὺς κινδύνους ὅςθι διέτρεχε καὶ τὸ Στέμμα πλέον εἰς περίπτωσιν ἐξασκολομένης τῇ ἀνοχῇ Του, τοῦ δικτατορικοῦ καθεστώτος. Καὶ δὲν παρέλειψε νὰ προοθήσῃ ὅτι τὸ Στέμμα ἦτο πολὺ πιθανὸν ν' ἀποξενωθῇ οὕτω τῶν συμπαθῶν τοῦ στρατιωτικοῦ κόσμου. Ὁ Ἀνώτατος Στρατιωτικὸς Διοικητῆς τῆς Σεβίλλης προσέθεσεν ἀκόμη εἰς τὸν ἑσπερίον ἐξάδελφόν του ὅτι δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἡδη ἀδύνατος καὶ μία δραστητέρα ἐκδήλωσις τῶν παρὰ τῷ στρατεύματι δυσανεκτικῶν ἐναντίον τῆς Δικτατορίας, ἥς τὰς συνε-

παινοὺς μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ δικτᾶτορος ὁ κατὰλληλος ἀνθρώπος, ὅστις θὰ ἐδέχετο καὶ θὰ ἦτο ἱκανὸς νὰ σχηματίσῃ ὑπὲρ περιστάσεις ἐκεῖνας Ὑπουργεῖον. Πιπτόντος ὅμως τοῦ ντὲ Ριβέρα καὶ ὀλίγον πρὸ τῆς πτώσεως, τὰ πολιτικά μέτρα εἶχον ἀτονήσει. Ὁ λαὸς διασθανόμενος τὴν ἀναχωρήσιν του εἶχεν ἀρχίσει νὰ διαμαρτύρεται κάπως ἐμφανέστερον ἐναντίον τοῦ δικτατορικοῦ καθεστώτος. Οἱ διάφοροι πολιτικοὶ ἀρχηγεῖες δὲν ἦσαν ἐξοριστοὶ καὶ τοὺς ὁποίους εἶχε ναρκώσει ὁ παγετὸς τῆς Δικτατορίας, ἠσθάνθησαν ἐργατικὴν τὴν ἐμφάνισιν αὐτῆς ἀνοίξεως τῆς ἐλευθερίας καὶ ἤρσαν νὰ ἀσπασθῶν. Οἱ παλαιοὶ ἀρ-

πρόθυμοι ν' ἀκούσῃ καὶ νὰ συμμεριθῇ τὰς γνώμας πάντος ἐχθροῦ αὐτῆς εὐρίσκοντο — κατὰ τὴν ψυχολογικὴν ἐκείνην στιγμήν — λαγνῆ καὶ συμφέρουσαν οἰαδήποτε μεταρρυθμίσειν ἢ καὶ ἀνατροπὴν. Δὲν εἶχεν οὐτε ἔχει αἰσθήματα πολιτικά ὁ Ἰσπανικὸς λαός. Ἐχει αἰσθήματα — ὡς ἐν ἀρχῇ ἐτονίασμεν — ἀτομικά. Τὸν ἐνδιαφέρει τὸ συμφέρον του ὡς ἀτόμου ἢ ὡς ὁμάδος. Διὰ τὸν Βασιλέα δὲν ἠσθάνετο μίσης τότε, ἀλλ' οὐδέποτε εἶχε καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς αὐτόν. Τοῦ ἐσφύριζαν τότε στ' αὐτὴν, διὰ τὴν Δικτατορίαν, ἡσθάνετο τὸ Βασιλεὺς. Διότι, ἂν ἤθελε, δὲν θὰ ἐδέχετο τὸν Πρίμο ντὲ Ριβέρα ἢ καὶ ἂν πρὸς στιγμήν τὸν ἐδέχετο, κα-

τόπιν, αν ήτο καλός Βασιλεύς και πονούσε πραγματικώς δια τόν λαόν του πού επέβη, θα τόν έδιωχνε. Τά λόγια εκείνα έφάνησαν στον λαόν πολύ σωστά. Καί θέβαις έκείνη, έτσι θάνα. Ο Βασιλεύς πταίει. Κάτω λοιπόν ο Βασιλεύς. (Καί όμως είδομεν κατά ποίον τρόπον ο Βασιλεύς έδέχθη τόν ντε Ριβέρα τόν 1923 και κατά ποίον τρόπον άντετάχθη εις τας μεταρρυθμίσεις του). Αυτά είπαν εις τούς κατοίκους της Καστίλλιας, του Άραγκόν, της Ανδαλουσίας, των Αστουριών και τών άλλων έπαρχιών, πού δεν είχαν άλγεις άνεκαρτίας. Εις τούς Κασταλιόνους όμως, εις τούς Βάσκους και εις τούς Γαλλιθιανούς και εις μερικους ίσως Βαλενθιανούς εκτός απ' αυτά, τούς είπαν ότι μόνον τώρα παρουσιάζεται ευκαιρία να επιτύχουν την άνεκαρτίαν των και την απαλλαγην των από της Μαρδής εκδικούντες τόν Βασιλέα, όστις αποτελεί συνδετικόν κρίκον. Εις τούς εργάτας προσέθεσαν εκτός από τά ανα, ότι Δημοκρατία σημαίνει «λευθερία, ισότης, άδελφούνη», τόν όποιον εργατικούς μεθερμηνεύομεν γίνεσαι: «Φέρετε να τά μοιράσωμεν, φέρετε να φάμε, κάτω οι πλούσιοι, όλοι να γίνουμε ίσοι». (Ως ακριβώς συμβαίνει και εις την Γαλλίαν, τόν πρωτόν της Δημοκρατίας, όπου όλοι αι λεγόμενοι δημοκρατικά κυβερνήσεις εινε άνευ εξαιρέσεως, αγρίως κεφαλαιοκρατικά).

Έτσι ώς έννη, άστραπιαίως σχεδόν, ή δυσφορία τού λαού, ήτις συγκινημένη κατά τας τελευταίας ήμέρας της δικτατορίας, εξέσπασεν εις θύελλαν διαμαρτυριών μόλις έπαιεν ή δικτατορία. Καί να μιν, δεν είχαν άκουσθή ακόμη ή φωνή «Κάτω ο Βασιλεύς», άλλ' είχε ψιθυρισθή «Ζήτω ή Δημοκρατία». Οι πολιτικοί, οτινες ήσαν μεταξύ τών υποψηφίων δια τόν σχηματισμόν της πρώτης μεταδικτατορικής κυβερνήσεως, είχαν συμφωνηθήσει τόν λαόν. Προέβλεπον ότι θα έμπέκανε άσχημα με την λαϊκήν αυτήν όργην και ήρνούτο να σχηματίσουν κυβερνήσιν. Οι δεδηλωμένοι πάλιν παλαιόθεν ιδεολογικοί δημοκρατικοί ή και νεωστί επείζεσται τασιν προς μεταπήδησιν εις την Δημοκρατίαν, ίδεν έκαλούντο θεαδίας υπό τού Βασιλέως, ούτε είχαν την ικανότητα να κυβερνήσουν εις παρομοίας δυσκόλους περιστάσεις, στερούμενοι διοικητικής ιδία πείρας, ως απέδειχθη ήμερον όποτε και άπεργίας καθημερινάς έχομεν και ή εργατική άναρχία άναγεννιάται και τόν νόμισμα—χωρίς λόγον—πίπτει ραγδαίως και επικινδύνως και πολλά άλλα συμβαίνουν τα όποια κάθε άλλο παρά ένδεικτικά ευημερείας αποτελούσιν.

Ο ΦΙΛΕΛΛΗΝ ΙΣΠΑΝΟΣ ΚΑΜΠΩ

Ο Βασιλεύς, τότε μεταξύ άλλων, απέταθη προς τόν Καμπώ, τόν ύπουργόν εκείνον των Οικονομικών της προδικτατορικής κυβερνήσεως, όστις έστειλε πρώτος, ως ένθυμούμεθα, να δηλώση φίλιαν και να έγγραφη εις τας άνοιχθείας δέλτους ύπερ τού ντε Ριβέρα κατά τόν Σεπτέμβριον τού 1923. Ο Φραγκίσκος Καμπώ, άρχηγός τού κόμματος όπερ είχαν επικρατήσει άλλοτε καθ' όλην την Ισπανίαν, θεωρείται εκ τών μεγαλυτέρων τού κόσμου ροικανοπολόγων. Είπε φιλέλλην, έχει γράψει εις την καταλανικήν και θιβλιόν περί Έλλάδος

και Άνατολής, τού όποιου άργότερα ίσως δημοσιεύσωμεν περικοπές, εις τόν όποιον μεταξύ άλλων αναφέρει και την έπισκεψήν του εις την οικίαν τού Βενιζελού, ότι αυτή η «παρουσίαζεν όψιν στρατώνος» κλπ. κλπ.

Οι σημερινοί ύπάλληλοι έν Κασταλινία εινε άνθρωποι ιδικοί του, όλοι σχεδόν. Κατά την εποχήν της επανάστασεως, την άνοιξιν δηλ. τού παρελθόντος έτους, όταν ο γράφων εύρίσκετο έν Ισπανία ο Καμπώ εύρίσκετο εις Παρίσιον, μη άναμνυόμενος εις την πολιτικήν. Της δέ Δημοκρατίας της είχε δώσει όλήν μόνον μηνών ζωήν, με τας συνθήκας, υπό τας όποιας έζη τας πρώτας της ήμέρας ή Ισπανική Δημοκρατία ατίτες συνθή και έν τώ μεταξύ έχειροτέρως και με τας όποιας μιν έσκόλουθεi έως ήμερον την θλιβεράν σταδιοδρομίαν της, έν μέσφ ταραχών, έμπρησμών, φόνων, συμπλοκών, άπεργιών και γενικής άναρχίας.

Είχεν είπει τότε, ο Καμπώ, ότι εθιάσθησαν πολύ να ζώσουν, να στέμματα και τούς βασιλικούς θυρεούς, διότι πολύ γρήγορα θα άναγκασθούν, από τόν ίδιον τόν λαόν, ο όποιος εξητρωκαύγαζε χθές (ήμερον όχι πλέον) ύπερ της Δημοκρατίας, να τά ξαναθάλουν, τού λαού ζητωκραυγάζοντος ύπερ της Βασιλείας. Ο ίδιος ο Καμπώ, ένας από τούς ώραιότερους διεθνείς πολιτικούς τύπους, μιν έβδωμάδα προτού επέλθη ή μεταπολίτευσις έν Ισπανία είπε και κάτι άλλο, ώραιον και προφητικόν. Προφητικόν δια τόν πολύν κόσμον,δηλ. δια τούς κατέχοντας όμως την τέχνην της ακριβούς εκτιμήσεως τών πραγμάτων δεν ήτο προφητικόν, άλλ' όρθως χαρακτηριστικόν της πραγματικής κατάστασεως. Είπε τού έξης: «Δημοκρατία έν Ισπανία υπορεί να γίνη μόνον δια... Βασιλικού διατάγματος». Όπως και δια... Βασιλικού διατάγματος, θελήσεως, μάλλον, ένινεν, ως θα ίδωμεν εις τά έπόμενα κεφάλαια.

Πρός τόν φιλέλληνα και πολυεκατομμυριούχον Καμπώ, όστις δι' έξόδον του εκδίδει έν Βαρκελώνη τούς άρχαίους Έλληνας συγγραφείς, απέταθη ο Βασιλεύς ίνα σχηματίση Κυβέρνησιν. Άλλ' ο εύφυς στας Καμπώ ήρήνθη να σχηματίση την πρώτην μεταδικτατορικήν Κυβέρνησιν, επιφυλαχθείς, φρονίμως ποιών, δι' άργότερα. Ού μόνον δέν τόν σχηματισμόν ν' αναλάβη δέν ήθέλησεν, άλλ' ούδ' να μετέβη αυτής, ως τού έπρότεινε κατόπιν ο άποφασίας να σχηματίση κυβέρνησιν Μπερεγκέρ, έδέχθη, άπατήσας ότι γίνεται μόνον πρώτφ πουργός και όχι ύπουργός. Έδωσεν όμως εις τόν Μπερεγκέρ, ιδίον του άνθρωπον, τόν Βεντόσα Καλβέγυ, ως ύπουργόν τών Οικονομικών.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗ-ΓΟΥ ΜΠΕΡΕΓΚΕΡ

Τέλος, έδέχθη να σχηματίση κυβέρνησιν ο στρατηγός Μπερεγκέρ, φίλος μιν της Δικτατορίας, άλλ' άχρωμάτιστος πολιτικός, όστις μετά τας παλαιάς άποτυχίας του έν Μαρόκφ διεκρίθη στρατιωτικώς έπι Δικτατορίας δια την άνακατάληψιν τού Εσάουελ και άπελάμβανεν ως εκ τούτου τών συμπαιδιών τού Ισπανικού λαού.

Πρόγραμμα της νέας κυβερνή-

σεως ήτο ή άποκατάστασις της άμαλότητας (Βουέλτα α λα νορμαλιδάδ), δια παροχής άμνηστίας, δι' έπιστροφής τών εξοριστών, δια πλινους έλευθερίας, μη θυγούσης έννοείται — τού καθεστώος και δι' έλευθερίας διεξαγωγής τών παντός είδους εκλογών. Καί ύπάρχει άπειρον πλήθος εκλογών έν Ισπανία, εκ τών όποιων κυριώτεροι εινε τρεις βασικά, θα ήδύνατο να όνομασθούν. Αί Έλεκθίνες μουνιτιπάλες, αι δημαρχιακάι, εκλογαί, αι έκθεθίνες γενεράλες, από τας όποιας προέρχεται ένα είδος Έπαρχιακού Συμβουλίου, τού λεγόμενου Ντιπουταθιόν προβινθιάλ, με τωνομασθέν ήμερον εις Χενεραλτάδ και αίτινες δίδουν τούς λεγο-

μένους... έπαρχιακούς βουλευτάς, και τέλος αι Έλεκθίνες Λεχιολατίδας, αι δίδουσαι δηλ. τούς βουλευτάς τού νομοθετικού σώματος, οτινες πηγαίνουν εις την Βουλήν της Μαδρίτης. Έχον τοιοϋτον πρόγραμμα ο Μπερεγκέρ, έζήτησε και προσέπαθη δια παντός τρόπον να σχηματίση κυβέρνησιν Οικουμενικήν, άλλά δέν τού κατώρθωσε και κατ' ανάγκην έσχημάτισεν ύπουργείον ύπηρεσιακόν, εις τού όποιον προσέλαθεν ως ύπουργούς διαφόρους νοτού την ριζώση περισσότερο και να τόν εξαγρίωση έναντιον παντός καθεστώος ή μιν όντος «Δημοκρατία». Ίσως τινές να είπουν ότι ύπερβάλλον την πραγματικότητα, έπιμένοντες να παρουσιασώμεν τόν σχημαλόν τόν Ισπανικόν λαόν, την πλειονότητα δηλαδή τών κατοίκων, ώστε να μη ξεχωρίση την Βασιλείαν από την Δικτατορίαν ή από την Παπαδοκρατίαν, να τά συγχέη όλα αυτά κατά τρόπον ούχι καλακωδικόν δια την αντίληψιν του και να παρασύρεται από τας ώραιάς λέξεις, με τας όποιας συνδέεται πάντοτε ή «Δημοκρατία», ήτοι Ισότης, δικαιοσύνη, άγάπη, πατριόν ένδιαφέρον τού Κράτους γιά τόν λαόν κλπ. Μολοντί κατι έξουμης και μεις στην Έλλάδα περί θαυμαστοπών και ταχυδακτυλουργιών και περί της επιδρομίας αυτών επι μερίδος τινός τών Ελλήνων, έν τούτοις δια να ληφθ ή μία ιδέα της διανοητικότητας και της αντίληψης των πολλών Ισπανών, άρκεί να είπωμεν ότι κάποτε ή άστυνομία δια να κανονισή την τροχαίαν κίνησιν, έθεσε πινακίδας εις τούς δρόμους με την έπιγραφήν: «Βαδίζετε δεξιώς». Η αγραμμάτισυνή των άμαζάδων, τών άραμαπαζήδων, τών σωφρών και τών σών ώδηγούν τροχοφόρα ήτο τοιαύτη, ώστε αι έπιγραφαί δέν έφεραν κανέν άποτέλεσμα. Κανείς σχεδόν δέν μπορούσε να τας διαβάση. Άναγκάστηκε τότε ή άστυνομία να τις γυαλίη και να θάλη στή θέσι τους τάζα, τά όποια έδεικνουν την διεύθυνσιν, την όποιαν έδει ν' ακολουθούν τά τροχοφόρα.

Η' ΟΤΑΝ ΟΙ ΔΗΜΑΓΩΓΟΙ ΔΡΩΣΙΝ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΝΕΧΩΝΤΑΙ ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ...

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΝΤΕ-ΡΙΒΕΡΑ ΔΙΑΝΟΥΣΙΔΗΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ. Η ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΧΑΚΑΣ. Η ΑΠΟΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΦΡΑΝΚΟ Κ Η ΧΑΓΩΝ. ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΙ

ΔΙΑΛΥΕΙ ΚΑΘΕ ΦΟΒΟΝ ΤΩΝ ΔΙΑΝΟΥΣΙΔΗΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ. Η ΙΣΠΑΝΙΚΗ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΧΑΚΑΣ. Η ΑΠΟΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΦΡΑΝΚΟ Κ Η ΧΑΓΩΝ. ΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΙ

Άνελθόντος τού Μπερεγκέρ εις την άρχήν με τού ύπηρεσιακόν ύπουργείον του, αι έλευθερία τού λαού άποκαταστάθησαν πλήρως. Πρώτα πρώτα επανήλθον οι εκόριστοι, οτινες γενόμενοι άντικείμενον συμπάθων εκδηλώσεων τού λαού, απέτρεσαν τούς πυρήνας της αντίδράσεως και ήρχισαν συνειννούμενοι με τούς λοιπούς έν Ισπανία άρχηγούς προπαγανδίζοντες καταλληλώς τόν λαόν.

Σπουδαιότατα εις τας προσπάθειας των τούς εθώθησε και ή ύποτιμησις της πεσέτας, ήτις μετά την άναρχίαν του ντε Ριβέρα, ήρχισε ραγδαίως πλέον πίπτουσα. Αί έφημερίδες άνέφερον σκανδαλώδη έπείσοδια πύσεως της Δικτατορίας και έζήτουν την ταχίστην ένέργειαν τών εκλογών. Υβρίζον την Δικτατορίαν διότι έξώδευσεν ασκόπως (;) τόσα εκατομμύρια δια δρόμους και δια σχολεία, δια την έκθεσιν της Βαρκελώνης και δι' άλλα έργα και έψιθυρίζοντο, καταληλώς διήθεν συμβάσεις διαφόρων εταιριών επί Δικτατορίας. Η έταιρία Τηλεφώνων π.χ. απέτέλεσεν άντικείμενον εκτεταμένον συζητήσεων παρά τώ λαφ, τού δέ μεγαλοπρεπέστατον μέγαρον, όπερ άνήγειρεν επί της Γκραν—Βία είχε γίνει κάρφος εις τά όμματα τού λαού. Έπιτιμώμενοι έναντίον της Δικτατορίας, δέν όκνουν να έπιτιθενται και έναντίον της κυβερνήσεως Μπερεγκέρ, ήν έβεβούρουν ως έντολοδόχον τρόπον τινά της Δικτατορίας και ως προελαβόντων ούχι εκ νομίμων εκλογών Τόν Βασιλέα δέν τόν υβρίζον με φανερά, άλλ' ειργάζοντο έναντίον του, εξαγειρόντες τόν λαόν, έπι τή προσφάσει ότι δήθεν ο Βασιλεύς παρσύρεται υπό τού άνωτέρου κλήρου και ότι δια τούτο ήνέχθη την Δικτατορίαν και δια της νέας κυβερνήσεως, προσπαθεί να διακινώση την εκκρεμότητα της κατ'αυτάσεως, ήτις τόσα δεινά έπισωρμει επί της Ισπανίας, ών τόν σποιδαιότατον ή συνεχιζόμενη άστάθεια και ύποτιμησις τού νομίματος.

Ικαλαία εργατικά και φυλετικά ζητήματα ήρχοντο και πάλιν εις την μέσην δυσφορία εξέδηλοϋτο και εις τόν στρατόν και οι όπωσδήποτε

τε δυσηρεστημένοι ή οι εκμεταλλευόμενοι τούς δυσηρεστημένους έδημιουργούσαν καθημερινώς ζητήματα και περιστομούς, μη επιτρέποντας εις την κυβέρνησιν να προδ ή άπερίσταστος εις τού δύσκολον της άποκαταστάσεως της όμαλότητος έργον της.

Ο θάνατος τού ντε Ριβέρα έτάραξε πρώτος στιγμήν τόν λαόν και θα όμιλήσωμεν ίσως περι αυτού άργότερα, όταν θα έπιχειρήσωμεν μίαν πειραματικήν ψυχολογίαν τού Ισπανικού λαού επί τη θέσει της στάσεως του άπέναντι προσώπων και πραγμάτων, κατά διαφόρους περιστάσεις. Η πρώτη έντύπως όμως ταχώς παρήλθε και άναδραρρήσαντες τελείως πλέον οι άνταρρακτικοί έπέδωθησαν μετά μείζονος και έντα κιναιότερας δράσεως προς τού άνατρεπτικόν έργον των. Τό φάσμα μιας νέας έπειθαδέσεως τού ντε Ριβέρα δέν τούς εφόβη πλέον.

Της κυβερνήσεως, υπό τας συνθήκας αυτάς, θραδώς και ανάγκην προχωρούσης και τών εκλογών μη προκηρυχσομένων, οι έπι τούτα έτμ μακράν της Άρχης πολιτευται και οι έλλιπίντες επί της Άρχης διάφοροι ύποψήφιοι, διαζόμενοι και άνυπομονούντες να κυβερνήσουν, ήρχισαν άποτασσομένοι και αυτοί τα συντηρητικά των αισθήματα και αλλοι μιν έξ αυτών άπεούρνοντο άπλώδων τών μοναρχικών τάσεων επιφυλασσόμενοι, άλλοι μετεπήδων εις την δημοκρατικήν παράταξιν και τινες άπροκαλύπτως ήρχισαν να άρισπρίζουν, κολλακούντες ούτω άρισμένους εργατικούς τάξεις. Αι άντδραστικά εκδηλώσεις διεξάγοντο άλλήλως, καθημερινώς αυξανόμεναι, δυνάμεναι και καθιστάμεναι θρασύτεραι και ή θέσις της κυβερνήσεως ήρχισε σοβαρώς κλονιζόμενι και δημιουργούσα ένα τρομακτικόν έρωτηματικόν περί της διαδοχής της.

ΣΠΑΝΙΑ ΠΡΟΤΕΡΗΜΑΤΑ ΑΝΤΙ-ΛΗΘΕΩΣ

Διά την μεγάλην μάζαν τού πληθους, τη καταλληλφ ύποβολή τών αντίδραστικών, Βασιλεία, Δικτατορία και κυβερνήσις Μπερεγκέρ, είχαν τόνον πολύ άλληλουσυνδεθη, ώ-

στε είχαν κατάντησει συνώνυμα εις την αντίληψιν τού λαού, ο όποιος δέν ήξευρε και ο ίδιος, στην άρχή, τί έγύρευεν. Ότε λοιπόν τού έρριπθη ή ιδέα της Δημοκρατίας, έπίασθηκε άπάνω της ως εις σανίδα ώπ τηρίας, ήτις θα τόν έώωνεν από την άθλίαν άληθώς διοίκησιν τού Μπερεγκέρ και άμέσως έτριψε τα μάτια του άπορών και είπε: «Αυτό εινε: Δημοκρατία πρέπει να γίνη δια να σωθώμεν». Την ιδέαν του αυτήν ήλθε τού κίνημα της Χάκας τας ήμέρας εκείνας και ίδίως ο τουφεκισμός τών δύο αξιωματικών νοτού την ριζώση περισσότερο και να τόν εξαγρίωση έναντιον παντός καθεστώος ή μιν όντος «Δημοκρατία».

Ίσως τινές να είπουν ότι ύπερβάλλον την πραγματικότητα, έπιμένοντες να παρουσιασώμεν τόν σχημαλόν τόν Ισπανικόν λαόν, την πλειονότητα δηλαδή τών κατοίκων, ώστε να μη ξεχωρίση την Βασιλείαν από την Δικτατορίαν ή από την Παπαδοκρατίαν, να τά συγχέη όλα αυτά κατά τρόπον ούχι καλακωδικόν δια την αντίληψιν του και να παρασύρεται από τας ώραιάς λέξεις, με τας όποιας συνδέεται πάντοτε ή «Δημοκρατία», ήτοι Ισότης, δικαιοσύνη, άγάπη, πατριόν ένδιαφέρον τού Κράτους γιά τόν λαόν κλπ. Μολοντί κατι έξουμης και μεις στην Έλλάδα περί θαυμαστοπών και ταχυδακτυλουργιών και περί της επιδρομίας αυτών επι μερίδος τινός τών Ελλήνων, έν τούτοις δια να ληφθ ή μία ιδέα της διανοητικότητας και της αντίληψης των πολλών Ισπανών, άρκεί να είπωμεν ότι κάποτε ή άστυνομία δια να κανονισή την τροχαίαν κίνησιν, έθεσε πινακίδας εις τούς δρόμους με την έπιγραφήν: «Βαδίζετε δεξιώς». Η αγραμμάτισυνή των άμαζάδων, τών άραμαπαζήδων, τών σωφρών και τών σών ώδηγούν τροχοφόρα ήτο τοιαύτη, ώστε αι έπιγραφαί δέν έφεραν κανέν άποτέλεσμα. Κανείς σχεδόν δέν μπορούσε να τας διαβάση. Άναγκάστηκε τότε ή άστυνομία να τις γυαλίη και να θάλη στή θέσι τους τάζα, τά όποια έδεικνουν την διεύθυνσιν, την όποιαν έδει ν' ακολουθούν τά τροχοφόρα.

Ηλπισεν ότι θα λύση έτσι τού ζήτημα της κινήσεως και θα μάθουν τέλος πάντων να όδηγούν δεξιά. Ματαία όμως ή έλπις διότι οι άμαζάδες με τά τόσα τώρα τα μπέκανε χειρότερα από πριν με τίς έπιγραφές. Τί φαντάζεσθε διότι έκανε ή άστυνομία δια να τούς φέρη στο νόημα τέλος πάντων: Εις την θέσιν πού είχε προηγουμένως τά τόσα, τούς έζωγράφισε κάρρα δλοόκληρα με τού άλογο και με τόν άμαζά και έτσι θλέποντας τήν ζωγραφιστόν κάρρο ήρχισαν συγασίγ να...έννοούν. Έχρειάσθη δέ να έλθη ο ντε Ριβέρα στα πράγματα δια ν' άποπλήνη τού άγος αυτό άπότους τοίχους.Τόγγονός αϋ τού τών ζωγραφιστών κάρρων εινε άκοκτόν, μάς φαίνεται δια να πεισθή και ο μάλλον δύσπιστος άναγνώστης ότι δι' ένα πολιτευόμενον καπότον δέν εινε και τόσον δύσκολον να όισρηπάτηση κατά τας όρέξεις του τόν λαόν αυτόν και να τόν κινήση κατόπιν διεζώτατα, (και χωρίς κάρρα στούς τοίχους) κατά τούς σκοπούς του. Πολιτικοί πάλιν, άφοσιωμένοι εις τόν Βασιλέα, δέν ύπάρχον, δια τόν απλόστον λαόν ότι όλοι είχαν δυσωρεσηθή από την δικατοτορίαν, πού τούς έβαλε στην πάντα και έτσι άν

τιδρασις εις τας ένεργείας τών δημοκρατικών ύπ' ούδενός έγινε σοδαρά.

ΤΟ ΣΤΑΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΤΗΣ ΧΑΚΑΣ

Εις αυτό τού σημείον ήσαν τά πράγματα, όποτε, όλίγους μήνας πρό της επανάστασεως, ξεερράγησαν συγχρόνως σχεδόν τά στρατιωτικά κινήματα της Χάκας και τού Κουάρτο Βιέντος. Έπρόκειτο δηλ. μάλλον περί ένός κινήματος, άλλ' οι μιν, θιασθέντες ν' άπολαύσουν μόνι την δόξαν της πρωτοβουλίας προηγήθησαν τών δέ κατ'ά τείσαρρας ήμέρας. Καί ο μιν εις εκ τών κινήματιών, ο άεροπόρος Φράνκο, έπιθάς αεροπλάνου, άμα είδε τά σκούρα της άποτυχίας, ώγετο άπών. Έπέζησεν ούτω τών άλλων δύο λοχαγών και σή μερον, δοξαζόμενος και έπυμφημούμενος ως έθνικός ήρωας, διευθύνει την άεροπορικήν ύπηρεσίαν τού Ισπανικού κράτους, άστέγον έν Ισπανία ή μάλλον ύπότεγον έν τού τά χάγκαρ τών αεροδρομίων ως συνήθως και μη στεναζόμενιν υπό τού ίδιον ύπουργείον, ως συμβαίνει παρ' ήμιν τοίς πλουσίους. Μικροκινήματα και άποσις ούχι αξία λόγου, είχαν και άλλα συμβή επί Μπερεγκέρ, άλλά τού κίνημα αυτό της Χάκας ύπήρξε σοβαρώτερον και έγινεν άφορητή της μετ' όλίγον πώσεως της Κυβερνήσεως, δια τόν λόγον ότι έτυφεκίσθησαν οι δύο αξιωματικοί, παρ' όλον ότι έζήτησαν να τοίς δοθή χάρις. Είνε άλήθες ότι ή άπολογία τών παιδιών εκείνων πρό τού δικαστηρίου ήτο τόσον θρασεία, ώστε και δια λόγους άξιοπρεπείας τού σώματος τών αξιωματικών, θα έπρεπεν ίσως να θανατωθούν: Άλλ' ακριβώς ή άφων αυτή στάσις—ούχι άνδρεία— τών δικαίως υπό τού λαού χαρακτηρησθέντων «παιδιών» άπεδεικνυσε ότι πρόκειται περί νεαρόν έφήβων, τών όποιων είχαν γεμίσει τού κεφάλι με περισσότερον τού χρήσιμου άέρα και τού άποτέλεσμα ήτο να έκραγη άκινδύνως και παταγωδώς ο άεροθάλαμος δι' ένός κινήματος προσωρίμενον όπωσδήποτε ν' άποτύχη. Δια τούτο δέν δέν ώφειλεν ή Κυβέρνησις να άρννηθή την χάριν εις τούς άτυχείς εκείνους δύο νέους, δν ο θάνατος έχρησιμίσουν ως προσάνακιν δια την έπείσοδον, εις τας λαϊκήν άνάγκην. Διότι ή Κυβέρνησις Μπερεγκέρ όλίγον πλέον κατόπιν της έκτέλεσεως εκείνης αίσθανομένη έγγύτατα ήδη την λαϊκήν έκρηξιν ήναγκάσθη ναίς να συμβή τίποτε σπουδαύτερον έν τώ μεταξύ να παρατηρή.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΙ

Η παραίτησις της Κυβερνήσεως τού στρατηγού Μπερεγκέρ προέκαλεσε την δυνάτερον ίσως εκ τών πολιτικών κρίσεων τών ήμερών μας Μέγα κενόν χάος άληθές, έδημαυρηγή και ούδεις άνελάμβανεν να σχηματίση ύπουργείον. Οι μιν δημοκρατικοί και άποκυκτριαντες μοναρχικοί, εκδιούκουντες άφ' ένός και καροσκοπούντες άφ' έτέρου ή έννοούντες να εκμεταλλευθούν την περιστάσιν έξαναγκάζοντες τόν Βασιλέα εις άναχώρησιν, δέν συγκατεθέντο όχι την προεδρίαν να άναλάβουν άλλ' ούδ' άπλώς ύ-

πουργοί να γίνουν, οι στρατιωτικοί πάλιν ούτε έτόλμων ν' άντιμεταπίσουν την άχαλινώτως πλέον έκδηλουμένη λαϊκήν άγανάκτησιν και δια έμπιστοσύνην είχαν εις τας στρατιωτικές δυνάμεις άς διεβέτον και δέν διεβέτον άλλοι δέ πολιτικοί, σχεδόν δέν ύπάρχον.Καί έδώ πρέπει να προσέξωμεν δια να παρατηρήσωμεν ότι τοιαύτη εινε ή πολιτική διασθορά, ώστε έπειδή ο Βασιλεύς επέτρεπε προς στιγμήν εις τόν δικτάτορα να τούς σκουπίζη όλους, έξωργίσθησαν άπαντες έναντι του, φίλοι του και μη, δημοκρατικοί και μοναρχικοί, και εύρόντες την κατάλληλον περιστάσιν ήθέλησαν να εκδικηθούν τόν Βασιλέα Πατριώτην, όστις έδωσε την άδειαν σ' έναν άλλον Πατριώτη να νοικοκυρέψη επί έξαεσίαν την χώραν και να καταστρέψη τού σύστη μα ροτατιβισμού, ως τού άποκαλόν και όπερ δέν ήτο ιαράς και έπιχειρήσις δια τούς Ισπανίους πολιτευομένους. Ο ροτατιβισμός έξησφάλιζεν άλληλοδιαδωσμάς εις τούς συντηρητικούς και φιλελεύθερους την άσκησιν της έξουσίας, της όποιας άπετέλουν την... πελατείαν και εις θάρος της όποιας και δαπάναις τού έθνους έζών πλουσιοπαρόχως και κατώρθων μάλιστα να θάζουν και στή πάντα δια τις δύσκολες χρονιές» (Ροσιέρ περί τού όποιου θα όμιλήσωμεν πιθανόν προσεχώς). Αι άναγκασεις δια τού κίνημα της Χάκας άπέδειξαν ένοχον και ύποκινήτην τόν σημερινόν (μοναρχικόν μέγιστον) πρωθυπουργόν Άλκαλά Θαμόρα, όστις και έν συνεπεία έφυλακισθή. Ο Βασιλεύς έν τη μεγαθυμεία του και έν τη έπιθυμίā να συγκρατήση την νόμιμον κατάρτασιν μέχρι της διεξαγωγής τών εκλογών άτίτες είχαν ήδη προκηρυχθή δια τόν έπόμενον μήνα (τόν Άπρίλιον) εκάλεσε τόν άλλοτε πρωθυπουργόν Σανταβ Γκέρρα, όστις είχε συλληφθή δια τού αντιδικτατορικών κινήμα της Βαλένθιας και τού άνέθεσε να σχηματίση Κυβέρνησιν εύρωστάτου συνασπισμού μέχρι τών εκλογών όποτε θα άντελαμβάνετο πλέον και ο ίδιος τας πραγματικές διαθέσεις τού λαού του. Τού συνέστησε δέ να καλέση προς συμμετοχήν τόν εγκάθειρκτον χρεσινόν ύποκινήτην τού αντιμοναρχικού κινήματος της Χάκας Άλκαλά Θαμόρα. Η στάσις τού Βασιλέως ήτο ύπερ πατριωτική και άνωτέρας τών περιστάσεων, διότι τέλος πάντων, άνθρωπος ήτο και αυτός και ήρώτα προς στιγμήν να παραιτηθή από τας προσωπικά τού αισθήματα και να προδ ή εις τόν καροσκοπικόν ύπηρεσιακός στρατιωτικής Κυβερνήσεως μέχρι τών εκλογών ως είχαν εκ τού Συντάγματος τού δικαίωμα και ως εκ τών όστέρων άπεδείχθη ότι ώφειλε να προδ ή ίνα οσση την πατρίδα και τόν θρόνον. Πλήν δέν έπρόκειτο, άλλά περισσότερο από λαϊκό, καί Βασιλέως, έπλην και αυτός με τού μέρος τού πολλού λαού και τού μέγιστον λαϊκόν έπίσης έμκαλεσε ίνα συνεργασθή μαζί του, τούς άποστάτας μοναρχικούς Θαμόρα και Γκέρρα, άν άμφοτέροι είχουν ήγηθή δύο αντιμοναρχικών κινήματων ο εις εις την Βαλένθιαν και ο έτερος εις την Χάκαν και ήθέλησαν να δώση εις αυτός την Κυβέρνησιν ίνα ένεργήσουν τας εκλογάς μόνι των. Εκμεταλλεύτης της περιστάσεως όμως ο Θαμόρα, δέν ήθέλησε να άποφυλακισθή και

να δεχθή να μετάσχη της υπό τόν Γκέρρα κυβερνήσεως, άντιλαμβάνόμενος ότι ούτω θα έφανάτιζε περισσότερο τόν λαόν και θα έξυφούτο τού λαϊκόν του γόητρον.Τήν δημαγωγικήν αυτήν και άντιπατριωτικήν σκέψιν τού Θαμόρα, ούδεις τότε ύπέρβην ίνα την παρουσιάση υπό την πραγματικήν της ύπόστασιν εις τόν λαόν όστις την έβέωρσεν ως αϋτοθυσίαν και ούδεις φίλος πιστός τώ Βασιλεί ήθέλησε να άναπτύξη εις τόν λαόν την Ιστορικήν εκείνην χειρονομίαν τού Άλφόνσου 13ου. Οι συμφέρον τολόγοι Ισπανοί, χρεσινοί φίλοι τού Βασιλέως, τόν έγκατέλειπαν τελείως και ούδεις ήθελε να φανή φίλος του εις παραμονάς ένδεχόμενης άνατροπής του. Καί ίδου διαίτη ο Άλφόντος θλέπων την πατερίλη του εγκατέλειψιν μετά τας εκλογάς, από τούς φίλους του πολιτικούς και την αϋτομόλησιν πάντων προς τού άντίπαρον στρατόπεδον, την στιγμήν καθ' ήν έπρόκειτο να έπιβή τού αϋτοκινήτου όπερ θα τόν έφερε προς την Καρθαγένην ίνα έπιβάσθη τού δια Μασσαλιαν, ίσλαμικού, εστάθη πρός στιγμήν και προσθέψας τόν παλαιόν του και πιστόν σωφρόν τόν ήρώτησε μελαγχολικός και με παράπονον: «Μήπως και σ' εις άπ' αϋτούς;» Τόσον είχαν έκπλαγή από την στάσιν τών πολιτικών του, οτινες μέχρι τών τελευταίων ήμερών ώμνουν πίστιν και άφοσίωσιν εις αυτόν και οτινες μόλις ήλθαις εινε τά πράγματα, ήλλαξαν και αϋτοί πρώτοι.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΘΝΑΡ

Ο Γκέρρα κατόπιν της άρνήσεως τού Θαμόρα να μετάσχη της Κυβερνήσεως του κατέθεσε την έντολήν και ούδεις εκέχετο να σχηματίση Κυβέρνησιν. Κατ' ανάγκην πλέον ο Βασιλεύς εκάλεσε τόν αρχιμαρχον τού Ισπανικού στόλου Άθναρ, όστις και έσχημάτισε κυβέρνησιν, έντελώς άχρουν και με συμμετοχήν διαφόρων πολιτικών, μη δεδηλωμένων σαφώς κομματικών άντιλήψεων.

Η Κυβέρνησις Άθναρ εξακόλουθησά τού πρόγραμμα τού Μπερεγκέρ, καθ' έξέλιξιν, ενήργησε με τού μήνα περίπου από τού σχηματισμού της τας δημαγωγικές εκλογάς της 12ης Απριλίου και παρέδωκε την άρχήν καθ' ή θα ίδωμεν, εις την Δημοκρατίαν. Της κυβερνήσεως Άθναρ μετέσχεν ως ύπουργός τών Στρατιωτικών ο πρώην πρωθυπουργός Μπερεγκέρ.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟΝ. Η ΠΡΟΚΛΟΓΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΑΙ ΕΙΣΘΡΑΙ ΚΑΙ Η ΑΝΑΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

ΑΟΡΕΤΗΣ μακρως πειροτελέσας έπι σειράν επών άρχιλογιστής μεγάλων έμπειριών είχαν τού εξωτερικού, άναλαμβάνει με τού βοηθού λογιστή έπίσης έμπειρος τού ζευγίμα ή την τήρησιν είσθλιων έμπειριών εισαδύκτε καθηγησίας την συνταξιν ίσολογισμών ως και εισαδύκτε φυσικώς έκκαταρτίσει έπί μετρίαι άνωθεν Γράφπτες λογιστάς Χ και Σ. «Καθεμινέμην».

ΙΟ ΑΝΤΙΑΣΘΜΑΤΙΚΟΝ ΝΕΡΟΝ οποιονδήποτε παχύνει και άσθενεί το Αρθρον και τιν άποφυσια Ι Περσολοποιος, Εϋπόλιος 14

μέτρον τούτο ἔσχατον ἐξαίρετα ἀλλή-
τως ἀποτελέσματα.

Καὶ ἤδη ἀς ἴδωμεν ὅποια ἐργα-
σία συντελεῖται σήμερον εἰς τὰς ἱα-
ματικὰς πηγὰς διὰ τῆς ἐκτελέσεως
διαφόρων παρ' αὐταῖς ἔργων.

ΛΟΥΤΡΑΚΙ

Ἐξεχωρήθη ἡδη πρό διετίας εἰς
τὸν Ἀυτόνομον Ὀργανισμὸν σεισμο-
παθῶν Κορυθίας, ὁ ὁποῖος ὑπὸ τὴν
προεδρίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Κο-
ρινθίας Δαμασκηνοῦ, προσέει ἡδη
ἐν συνεργασίᾳ καὶ τοῦ ὑπουργείου
τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας εἰς τὴν κατά-
στρωσιν πλήρους προγράμματος ἐκ-
τελέσεως τῶν ἐπιβαλλομένων ἐρ-
γων. Ἡ καθυστέρησις ὁφείλεται
εἰς τὴν ἐπὶ μικρὰν ἀπουσίαν εἰς Ἀ-
μερικὴν τοῦ Προέδρου τοῦ Ὀργανι-
σμοῦ.

ΑΙΔΗΤΟΣ

Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν ἀκριβῶς τοῦ
ἐξωραϊστικοῦ ἔργου τῆς λουτροπόλε-
ως, συνεστήθη Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ ἐκ
τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ
τῶν μᾶλλον ἐπιλέκτων μελῶν αὐ-
τῆς, εἰς τὴν παρεσχέθη ἀπὸ τοῦ τρ.
ἔτους εἰσόδημα τὸ ὅποion ὑπολογί-
ζεται εἰς 600—700 χιλ. δραχ. ἐτη-
σίως, ὅπως, ὅσους αὐτοῦ, κατασκευ-
ασθῶσι α') αἱ ὑπόνοι, ἡ δὲ τὰς
ὁποίας μελέτῃ ἤρχισεν ἡδη, β') ἀ-
ποχωρήτηρα εἰς τρία σημεῖα τῆς
λουτροπόλεως καὶ γ') δ.μ.ρ. ἔργα
ἐξωραϊστικά.

ΣΜΟΚΟΒΟΝ

Ἐδαπανήθησαν περὶ τὰ δισκὰ ἐ-
κατομμύρια δραχμῶν καὶ ἡ λουτρο-
πολις αὕτη εἰς ὕψος ὑπερεπεντακο-
σίων μέτρων, ἐτόλμη καθ' ὅλα, μὲ
ὥρα καὶ καλῶς ἐπιτελεσμένα ἐξ-
νοδοχεῖα, μὲ θαυμασίον ὑδροθερα-
πευτικὸν κατὰσταμα, μὲ διατροφὴν
ἀρίστην, συνοδεία ἐρχήστρας, εἰς
μάτην ἀναμένει τὴν ἀνάλογον πελα-
τείαν.

ΚΑΤ'ΦΑΣ

Δύο, ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὥρατα ἐξ-
νοδοχεῖα, μὲ τελείαν ἐπιπλοισιν, νέ-
ον ὑδροθεραπευτικὸν κατὰσταμα, μὲ
λουτήρας ἀπὸ ἐιδικὴν σύνθεσιν, νέα
εὐπρεπὴ λαϊκὰ οἰκήματα, ἡλεκτρο-
φωτισμὸς πλήρης, γενικὴ μέρμυρα
δι' ἐξωραϊστικῶν, διαφῆμισιν καὶ ἀ-
νεσιν τῶν λουμένων καὶ διαπάνην
ἐκτελέσεως νέων ἔργων ἐκ δέκα
ἐκατομμυρίων δραχμῶν.

ΜΕΘΑΝΑ

Κατεσκευάσθη ἐσχάτως εἰς τὰς
πηγὰς τοῦ Δημοσίου τελειότητα, ὁ
ὑδροθεραπευτικὸν κατὰσταμα, ἡ λει-
τουργία τοῦ ὁποῖου προὐκάλεσε γενί-
ων ἐνθουσιασμὸν εἰς τὴν πελατείαν
αὐτῆς. Ἐγένετο ἀπαλλοτρίως γηπέ-
δον, χάριν ἐνθαρρύνσεως τῆς ἰδιο-
κτητῆς πρωτοβουλίας πρὸς ἀνέγερσιν
ἐξνοδοχείων, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὁ
ἴδιος ἔχουσι θεσπισθὴ διάφοροι ἀ-
λλοίαι. Ἐμελετήθη καὶ κατασκευ-
άζεται ἐντὸς τοῦ τρέχοντος ἔτους
ἀντιφερειακὴ ἐπὶ τῆς γερσονήσου
ἐκείνῃ καὶ ἀναφυλάκῃ ἐιδικῶς χά-
ρις περὶ τῶν λουμένων.

Ἐκτελούργησαν ἐκεῖ, κατὰ τὰ
ἐκτελεσθέντα ἔτη, κινηματογράφ-
ον καὶ μικρὸν θέατρον (ἀνεπιτυ-
χως ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως).

ΥΠΑΤΗ

Ἀνεκαινίσθη τελείως τὸ ἐξ. 70
δωματίων ξενοδοχεῖον τοῦ Δημοσί-
ου, κυριακῶς καὶ ἀπὸ ἀπόψεως ἐ-
πιπλώσεως. Ὡσαύτως τὸ ὑδροθερα-
πευτήριον. Κατασκευάζεται ἡδη ἐν-
τὸς τοῦ ἔτους νέον τοιοῦτον πολυτε-
λές, ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸ ξενοδο-
χεῖον, ἵνα οὕτω καταστῇ δυνατὴ ἡ
κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον λει-
τουργία αὐτοῦ, πρὸς ἀποφυγὴν τῶν
ἐκ τῆς ἐλονοσίας κινδύνων. Πάντως
θα καθίσταται δυνατὴ ἡ λειτουργία
αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης ἀρχῆς τῆς
ἀνοιξέως καὶ θὰ δύναται νὰ παρατα-
θῇ καθ' ὅλον τὸ φθινόπωρον.

Ν. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ

Καὶ διὰ τὰ συντορεύμενα, προσ-
θέτομεν ἀκόμη ὅτι τὸ ὑπουργεῖον
τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας, μελετήσαν
καὶ καταστρώσαν ἕνα πλήρες πρό-
γραμμα ἐκτελέσεως ἔργων καὶ προ-
αγωγῆς τῶν ἱαματικῶν πηγῶν τῆς
χώρας ἐκτελεῖ σήμερον ἔργα εἰς
τὴν ἐν θαυμασίᾳ καὶ ὕψινοι ἱστο-
θεσίᾳ τῆς Ν. Ἀπολλωνίας, 50 χιλμ.
ἐξωτὴ τῆς Θεσσαλονίκης, ἀξίας πολ-
λῶν ἐκατομμυρίων. Ἐκτελούργησαν
ἐκεῖ κατὰ πρῶτον κατὰ τὸ τρέχον
ἔτος θαυμασίον ὑδροθεραπευτικὸν
κατὰσταμα καὶ ξενοδοχεῖον. Ἐπε-
ρὴ νὰ ἀντικρύσῃ τις τὴν χώραν τῶν
θαμνῶν τῆς ἐν λόγῳ ἱαματικῆς πη-
γῆς, κατὰ τὴν ἐρετεινὴν περίοδον,
ὅταν ἔπειτα ἀπὸ τὰς πλεκτοσχινο-
καλύβας εἰς ἀς διέμενον καὶ τὴν
γούρναν εἰς τὴν ἐλούοντο, τοῖς προσ-
εφέρθησαν τὰ ἀνωτέρω οἰκήματα,
διὰ νὰ ἀντιληφθῇ τὴν διαφοράν.

ΛΑΓΚΑΔΑΣ

Διὰ τὸν Λαγκαδᾶ τῆς Μακεδο-
νίας, 20 χιλμ. ἐξω τῆς Θεσσαλονί-
κης, ὑπεγράφη σύμβασις πολυετοῦς
παραχωρήσεως καὶ συντάχθησαν
ἡδη αἱ μελέται, εὐρισκόμεναι ὑπ' ἑ-
ψιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίου Ἐρ-
γων, δι' ἐκτελέσιν ἔργων, ὧν ἡ ἀ-
ξία θὰ πλησιάσῃ τὰ 15 ἐκατομμύ-
ρια δραχμῶν.

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ

Αἱ ἱαματικαὶ πηγαὶ Ἐλευθερίων,
ἀριστοὶ εἰς τὸ εἶδος τῶν, πλησίον
τῆς Καβάλλας, ἔλαδον ἐσχάτως ἐν-
τελῶς νέαν ὄψιν, ἀνακαινισθέντων
καὶ συμπληρωθέντων τῶν διαφθ-
ρῶν ἐκεῖ ἐρειπωμένων μέχρι πρό
τινος κυρίων. Ἐπειδὴ ἔλλειψις ση-
μαντικὴ διὰ τὰς ἐν λόγῳ ἱαματικὰς
πηγὰς ὑπῆρξεν ἡ ἔλλειψις συγκοι-
νωνίας, τὸ Ὑπουργεῖον συνέβαλε
καὶ χρηματικῶς ἀκόμη διὰ τὴν
κατασκευὴν ὁδοῦ.

ΣΙΑΒΡΟΚΑΣΤΡΟΝ

Εἰς τὰς ἱαματικὰς πηγὰς Σιαβρο-
κάστρου, ὡσαύτως πολυετὸς ἐκχι-
ρηθείσας, κατασκευάζονται ἔργα,
τὰ ὅποια θὰ ἐμφανίσουν καὶ τὴν ἐν
λόγῳ πηγὴν εἰς τὰ Βουλγαρικὰ σύ-
νορα, εἰς ἀρίστην κατὰστασιν. Κατε-
σκευάσθη ἡδη ξενοδοχεῖον ἐκ 50
δωματίων, ὅπου πρότερον καλύβαι
προσέφεροντο εἰς τὴν πελατείαν τῆς
ἱαματικῆς πηγῆς, ὅπως συνέβαινεν
εἰς τὰς πλείστας ἱαματικὰς πηγὰς,
τῆς Μακεδονίας ἰδίᾳ.

Ν. ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΝ

Εἰς τὰς ἱαματικὰς πηγὰς Ν. Λου-

ΣΣ ΝΑ ΜΗ ΕΦΘΑΝΑΝ ΟΙ ΤΟΣΟΙ ΑΛΛΟΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ...

ΕΠΑΝΗΡΧΙΣΕΝ Η ΔΙΩΞΙΣ
ΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΚΑΙ ΠΤΟΧΩΝ ΠΕΡΙΠΤΕΡΙΟΥΧΩΝ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΗ

Αἱ Ἀθῆναι ἀρχίζουν νὰ λαμβά-
νουν νέον ρυθμὸν κομψότητος. Δὲν
πρόκειται νὰ σταματήσουν αἱ ἀνα-
σκαφαὶ τῶν δρόμων καὶ τῶν πλα-
τείων, διότι οὐτὲ ἡ Πάουερ ἐτελεί-
ωσε τὰ ἔργα τῆς, οὐτὲ ἡ Οὐλέν
ἐτεμάτισε τὴν ἀποστολὴν τῆς μὲ
τὸν πίδακα τῶν Στύλων τοῦ Ὀλυμ-
πίου Διός. Οὐτὲ ἡ νέα Ἑταιρεία
τῶν νέων τηλεφῶνων ἐνεταφίσει
ἀκόμη ὅλα τὰ καλώδια τῆς. Ὁ
χάριν τῆς κομψότητος νέος ρυθ-
μὸς τῆς πόλεως ἀρχίζει ἐφαρμο-
ζόμενος εἰς τὰ περίπτερα τῶν ἀ-
ναπήρων, περὶ τοῦ ὕψους, πλάτους,
βάθους, μήκους τῶν ὁποίων ἔχει
καταρτισθῇ ἀστυνομικὴ διάταξις.

Ἄς ποῦμε ὅτι ἕνα περίπτερον
εὐρίσκεται τοποθετημένον σὲ μιά
γωνία τῶν Ἀθηνῶν. Πλαί εἰς τὴν
τομενταίνῃ ὅσῳ του χραίνει τὸ στό-
μιον τοῦ ὁχήτου. Τὰ ρεῖθρα τῶν
διασταυρουμένων πεζοδρομίων, χύ-
νουν τὰ θοὰ τὸς ἀπὸνεραι εἰς
τὴν καταβάθραν. Τὰ ἀδεια πακέ-
τα τῶν τοιγάρων, τὰ φλούδια ἀπὸ
μπανάνες, τὰ χαρτιά ἀπὸ τοῦς ἐγ-
γὺς παρατεταγμένους τενεκέδες
τῶν σκουπιδιῶν ἔχουν φθάσει ἕως
ἐκεῖ ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἡ ὑπὸ τοῦ
ὕγρου ρεύματος παρασυρόμενα.
Καὶ τὸ πρῶτὸν ποὺ πάει ὁ ἀνάπηρος
νὰ ἀνοίξῃ τὸ περίπτερό του τὰ εὐ-
ρίσκει ὅλ' αὐτὰ ἐμπρὸς τὴν πόρ-
τα του.

Τὴν ὥραν ποὺ ὁ πολυπαθὴς περὶ
περιοδὸς θὰ ἀνοίξῃ τὸ λατερο-
εἶδος μαγαζί του καὶ θὰ ἀπλώσῃ
στὰ σύρματα, στὰ ξυλάκια, σὲ
μικρὸν ἐξώστην του, παντοῦ σὲ κά-
θε ἐμφανὲς μέρος, τὰ φύλλα τῶν
ἐφημερίδων καὶ τῶν περιοδικῶν
περιμένων τοὺς ἐπιουσίους ὁθολογ-
ἀπὸ πελάτας, θὰ ἐμφανίζεται ὁ ἄ-
τεγκτος καὶ μεγαλοπρεπὲς πόλι-
ται.

Τὴν ὥραν ποὺ ὁ πολυπαθὴς περὶ
περιοδὸς θὰ ἀνοίξῃ τὸ λατερο-
εἶδος μαγαζί του καὶ θὰ ἀπλώσῃ
στὰ σύρματα, στὰ ξυλάκια, σὲ
μικρὸν ἐξώστην του, παντοῦ σὲ κά-
θε ἐμφανὲς μέρος, τὰ φύλλα τῶν
ἐφημερίδων καὶ τῶν περιοδικῶν
περιμένων τοὺς ἐπιουσίους ὁθολογ-
ἀπὸ πελάτας, θὰ ἐμφανίζεται ὁ ἄ-
τεγκτος καὶ μεγαλοπρεπὲς πόλι-
ται.

ΠΛΑΤΥΣΤΟΜΟΝ

Εἰς τὸ Πλατύστομον, παρὰ τὴν
Λαμίαν, παραχωρήθεισόν τῶν πη-
γῶν εἰς πολυετὴ ἐκμετάλλευσιν, κα-
τεσκευάσθησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος
ἔργα συγκοινωνιακὰ καὶ κυριακὰ,
ὧν ἡ ἀξία, ἀνελθούσα εἰς πολλὰ ἐ-
κατομμύρια, θὰ ἀπῆται, αὕτη καὶ
μόνη, περιγραφὴν μακροτάτην.

ΚΑΜΜΕΝΑ ΒΟΥΡΛΑ

Ὡσαύτως ἐμελετήθη ἡ ἐξυγίαν-
σιν τῶν ραδιούχων ἱαματικῶν πη-
γῶν «Καμμένα Βούρλα» καὶ μέχρις
ἐκτελέσεως τῶν ἀναγκαίων ἔργων
ἐξυγιάνσεως καὶ ἐξευρέσεως τῆς
δυναμῆς νὰ ἐπιτευχθῇ μείζονος ἀπο-
δόσεως ἱαματικοῦ ὕδατος, ἐξετελέ-
σθησαν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος προσω-
ρινὰ ἔργα λούσεως καὶ διαμονῆς, ἐ-
πιτρέποντα τὴν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἱ-
κανοποιητικὴν διαμονήν.

ΚΡΕΜΑΣΤΑ

Ἐνοικιάσθησαν ὡσαύτως πολυε-

σμαν κρατῶν ἀντὶ κλόμπ ἕνα πρι-
όνι ἐνθ' ἀπὸ τὴν τσέπη του θὰ ἐ-
ξέχῃ ἕνα ξυλουργικὸν μέτρο μὲ με-
γάλα μαῦρα νούμερα.

—Κύριε πόλιςμαν, αὐτὸς ὁ ὀχε-
τὸς ἐδῶ...

—Ἐπ' αὐτοῦ δὲν εἶμαι ὁρμόδιος.
Ἐγὼ ἀποστολὴν ἔχω νὰ μετρήσω
τὸ πλάτος τοῦ ἐξώστου τοῦ περι-
πτέρου σου, τὸ μήκος τῶν ρολῶν
σου, τὸ γέισμα τῆς στέγης, τὸ
πλάτος τῆς πόρτας σου, τὸ ὕψος
τῆς καρέκλας σου καὶ νὰ ἰδῶ ἂν
εἶνε σύμφωνα μὲ τὸν Νόμον. Ὁ
Νόμος καὶ ἡ ἀστυνομικὴ διάταξις
λέγει ὅτι ἐκάστη πλευρὰ τοῦ περι-
πτέρου πρέπει νὰ εἶνε ἕνα μέτρο
δωδεκάμοις ἑκατοστὰ καὶ ἑπτὰ χι-
λιοστὰ ἀκριβῶς, ἀπὸ τὴν θάσιν ἕ-
ως τὴν στέγην. Ἐὰν τὸ πλάτος ἀ-
πὸ τὸν ἐξώστην ἕως ἐπάνω εἶνε καὶ
κατὰ πέντε ἑκατοστὰ καὶ δύο χι-
λιοστὰ μεγαλύτερον, εἶμαι ὑποχρε-
ωμένος νὰ ἐφαρμόσω τὸν νόμον.

—Μὰ δὲν εἶνε σπουδαῖον κύριε
πόλιςμαν. Μιά φορά ποὺ ὑπάρχει
ἡ σανιδίτσα ὅς ἐξώστης, ἂν σφα-
λῇ ἐπάνω σ' αὐτὴ τὸ ρολὸ δὲν εἶ-
νε καὶ σπουδαῖο τὸ πρᾶγμα...

—Εἶνε πολὺ σπουδαῖο μάλιστα.
Πρῶτα-πρῶτα χαλάει ὁ ρυθμὸς
τῆς πόλεως.

—Μὰ δὲ φτιάδων πρῶτα αὐτὸ τὸ
χάνι ποὺ λέγεται Δημοτικὸ Θέα-
τρο. Δὲν διορθῶνουν μερικὸς λάκ-
κους τῶν δρόμων; Δὲν κυττάζουν
τὰ πατιούρια τῶν τράκ; Παρὰ θὰ
μὰς ποῖν τώρα νὰ ντύσουμε σύμ-
φωνα μὲ τὴ μόδα τὰ φτωχὰ μας
περίπτερα;

—Ἐν τῷ μεταξύ ὁ πόλιςμαν θγά-
ζει τὸ μέτρο καὶ μετρεῖ τὸ περί-
πτερον ὅπως πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐ-
μετροῦσε ὁ ἴδιος μὲ τὸ ἴδιο μέτρο,

τῶς εἰς τὴν Ἑβρυνταίαν καὶ ἐκτε-
λοῦνται εἰς τὰς ἱαματικὰς πηγὰς
«Κρεμαστὰ» Βάλτου ἔργα, τὰ ὅποια
θὰ ἱκανοποιήσουν ἀπολύτως καὶ πλη-
ρῶς τὰς ἀνάγκας τῆς περιοικου πε-
λατείας.

Τὸ αὐτὸ ἐγένετο διὰ τὰς ἱαματι-
κὰς πηγὰς Μπιλθοῦνι εἰς τὰ Ἑλλή
νοαλβανικὰ σύνορα.

Εὐρίσκεται ὑπὸ παραχώρησιν ἡ
Κύθνος καὶ κηρυχθέντος τελευταίως
ἐκπτώτου τοῦ ΣΠΑΠ ἐκ τῆς Κυλλή-
νης θὰ ληφθῇ ἰδιόζουσα φροντίς διὰ
τὰς ἐν λόγῳ σπουδαίας ἱαματικὰς
πηγὰς.

Ὅπως πρατήρῃ τις ἐκ τῶν ἀνω-
τέρω καὶ μόνον καταπαίγεται ἡ Ὑ-
πηρεσία Ξένων καὶ Ἐκθέσεων, εἰς
τὰς ζητήματα τῶν ἱαματικῶν πη-
γῶν ἐργάζεται, εὐμεθέδως, ἱκανο-
ποιητικῶς, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἀθρό-
βως.

Ἀθῆναι Φ)ριος 1932

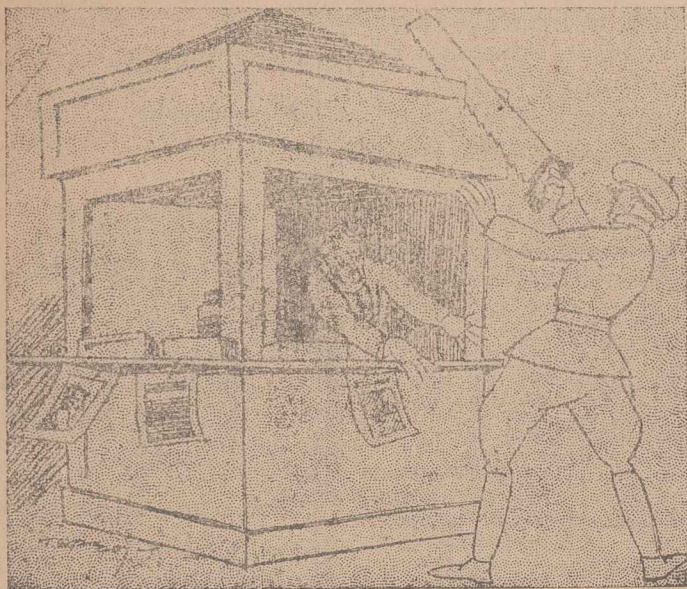
Μετὰ πολλῆς τιμῆς

Ν. Γ. ΛΕΚΚΑΣ

Διευθυντῆς ὑπηρεσίας Ξένων καὶ
Ἐκθέσεων

τὰ φουστάνια καὶ τὰ μεσοφόρια
τῶν ἀτθιδαν.

Ὅταν τότε τὸ φόρεμα ἦτο λίγο
στενότερον καὶ λίγο κοντύτερον, ἡ
κάτοχος τοῦ ὡδηγεῖτο στὸ πταί-
σμα. Σήμερον δταν τὰ ρολὰ τοῦ
περιπτέρου εἶνε λίγο πλατύτερα
ἀπὸ τὸ φιγουρίνι τῆς μόδας, τότε
ἀντὶ πταίσματος δουλεύει πριόνι...

Ὅπου ὁ ἀστυφύλας ἐξέλισσε ται εἰς ξυλοσχίστην.

Δὲν ἔχει ὁ πόλιςμαν παρὰ νὰ κό-
ψῃ τὸ πρωτόκολλον μὲ τὸ χαρτί
καὶ τὸ ἐξέχον τμήμα τοῦ περιπτε-
ρου τοῦ πριόνι.

Καὶ ἐνθ' οὗ χαμίνι ποὺ παρακο-
λουθεῖ τὸν χάριν τοῦ ρυθμοῦ τῆς
πόλεως ἀκροατήριον τοῦ ἐξώ-
στου τοῦ περιπτέρου τραγουδεῖ:

Αὐτὸ τὸ μπαλκονάκι
νὰ γκρεμισθῇ νὰ πέσῃ
μὲ τὰ ρολὰ μαζὶ...

ὁ πόλιςμαν ἐξ(γε): Ὅμως τὰ περι-
πτερα εἶνε πλατύτερα ἀπὸ τὸ νό-
μιμον μέτρον ἐμποδίζουν τὴν σχε-
τικὴν γραμμὴν διὰ τὴν ρυθμὴν
τῆς τροχαίας κινήσεως. Δευτέρον,
δταν ἀπὸ τὸν ἐξώστην καὶ ἐπάνω
εἶνε μεγαλύτερον διαστάσεων ἀπὸ
τὴν θάσιν, τότε ἀντικεῖται πρὸς
τὸν νόμον πρὸ ὁριζοντίου ἰδιοκτη-
σίας. «Τὰ ἐπικείμενα τῆς ὑποκειμέ-
νοis κλπ.» Τρίτον μὲ τὰ ἀσφαλή
αὐτὰ σιδερένια ρολὰ εἶνε δύσκο-

λον νὰ διαρρήξουν τὰ περίπτερα
οἱ λαποδῦται, ἐπομένως δταν ἔ-
χουν κεσάτια οἱ λαποδῦται, εἶνε
φυσικὸν νὰ ἔχουν κεσάτια καὶ τὰ
ὄργανα τῆς τάσεως.

Τώρα ποὺ τὰ ἀθηναῖκα περίπτε-
ρα ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν ποινὴν τοῦ
ἀκρωτηριασμοῦ γιὰ νὰ γίνουν καὶ
αὐτὰ ἀνάπηρα σὰν τοὺς ἰδιοκτῆ-

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

ΟΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΑΒΙΔ

Τὸ ἔργο τοῦ Χουέγκερ, Βασιλεὺς
Δαυὶδ, ποὺ ἐτετέλεσε γιὰ πρώτη
φορὰ ἡ Χορωδία Ἀθηνῶν στὴν ἑκ-
τακτο συναυλία τῆς Ὁρχήστρας τοῦ
Ὁδείου Ἀθηνῶν μπορεῖ νὰ φέρῃ
τὸν τίτλο ἐνὸς ἀληθινὰ ἐμπνευσμέ-
νου δημιουργήματος τῆς «Νέας Μου-
σικῆς».

Οἱ κρίσεις μας γιὰ τὸ ἔργο αὐτὸ
ἀν τηρήσαμε τὴν ἀναλογία ὅτι πρῶ-
τὴν φορὰ ἐκτελεῖται μίᾳ παρόμοια
μεγάλῃ σύνθεσις μικτῆς μορφῆς
τοῦ Χουέγκερ, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ
εἶναι αἰσθητὰ μόνο ἐντυπωσιακές.

Οὕτω ἀπὸ τῆς δυὸ ἐκτελέσεως τοῦ
ἔργου ποὺ παρακολουθήσαμε τὴν
Κυριακὴν τὸ πρῶτὸν σὴν γενικὴ δοκι-
μὰ καὶ τὴν Δευτέραν, μὰς ἐδόθη ἡ

εὐκαιρία νὰ ἐκτιμήσωμε τὴν δικαιο-
λογημένη φήμην, ποὺ κρατεῖ στὸ ἐ-
ξωτερικὸν ὅπου παίζεται συχνότα-
τα, ὡς μίᾳς συνθέσεως καθ' ὅλα με-
γαλειώδους ἐμπνεύσεως. Ὁ συνθέ-
της μὲ τὸ ἔργο αὐτὸ δείχνει μίᾳ ἀ-
νώτερη θρησκευτικὴ πίστιν κ' εἶνε
τὸ ἔργο αὐτὸ τὸ καθρέπτιμα τῆς
ψυχῆς του, ποὺ μεταχειρίσθηκε τὴ
φόρμα καὶ τὸ ἡχητικὸ ὕλικόν, ὅπως
εἶναι ὁ ὅγκος τῆς ἀνθρωπίνης φω-
νῆς καὶ τῆς ὀρχήστρας, διὰ νὰ ἐπι-
τύχῃ μὲ τὰ δύο αὐτὰ μέσα τὰ πλε-
ον ἐκφραστικά, δυναμικὰ καὶ ἐντυ-
πωσιακὰ ἀποτελέσματα γιὰ νὰ μὰς
συγκλονίσῃ κατάθαστα, θιγόντας τίς
πιο εὐαίσθητες χορδὰς τῶν ἀνθρω-
πίνων συναισθημάτων.

Εἶδαμε καὶ στὸ παρελθὸν πὼς ἡ
πίστις πρὸς ἕνα ὑπέρτερον δι, ἀρχε-
τα ἀν αὐτὴ ἡ πίστις ἀποτελεῖται σὲ
μιά ὁριζομένη θρησκεία ἢ ἄλλο τι,
ἔδωκε τὰ πραγματικὰ μεγαλουργή-
ματα. Στὴ τέχνη, ἐπρωίμε πᾶς
χωρὶς πίστιν δὲν ὑπάρχει δημιουρ-
γία. Ὁ Χουέγκερ στὸ σημεῖο αὐτό,
διδόντας τὸν Βασιλέα Δαυὶδ, παρ' ὅ-
λο τὸ καθαρῶς ἐθρστικὸ περιεχο-
μενο, δὲν παύει νὰ συγκινῇ κάθε
ἀνθρώπιν ὑπαρξὶ γιὰτὶ καὶ ἡ φυ-
σιολογία τοῦ Δαυὶδ ποὺ χηρμαί-
ομα ποὺ παρουσιάζει ἡ ρυθμολο-
γία τῆς πόλεως, ἐνθ' ὁ πόλιςμαν
θὰ τρέχῃ ἀπὸ κοντὰ μὲ τὸ πριόνι
στὸ χέρι... γιὰ νὰ θρίσκειται σὲ
δουλειά.

Ἡ συναυλία μουσικῆς δωματίου
τῆς 12ης Φεβρουαρίου περιέλαθε
μουσικὴν δωματίου τοῦ δεκάτου ὄγ-
δου αἰῶνος, ἡ ὁποία ἐξετελέσθη
ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς καλλιτέχνας κ.
κ. Τουρνάσσην, Σούλτσε, Ἀδατάγ-
γελον, Κούλλα, Ἀντωνίου καὶ Τα-
τσόπουλον.

Οἱ καλλιτέχναι αὗτοί συνεβλή-
θησαν ἐφέτος γιὰ νὰ μὰς δώσουν
σειρὰν συναυλιῶν μὲ συνθέσεις μου-
σικῆς δωματίου, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ
πρώτῃ τῆς ἀφιερωμένη τὴν μουσι-
κῇ τοῦ 18ου αἰῶνος. Ἰδιαίτερον ἐν-
διαφέρον περικλείει τὸ Τρίο τοῦ
Μπαχ γιὰ βιολί, φλάουτο καὶ πιάνο,
ποὺ ἐξετελέσθη γιὰ πρώτη φορὰ
ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς καλλιτέχνας
κ.κ. Τατσόπουλον, Σούλτσε καὶ
Τουρνάσσην. Ἡ συναυλία τῆς 1ε-
τάρτης (17 Φεβρ.) τῆς Λέσχης Ἀ-
τελιῆς μὰς ἔδωσε τὴν εὐκαιρίαν νὰ
χειρικοποιήσωμε μίᾳ καλλιτέχνιδαν
τοῦ τραγουδιοῦ, τὴν κ. Νάτα Ἀπο-
στολάκη, τὴν ὁποίαν συνάδεδουεν εἰς
τὸ πιάνο ἡ κ. Μηλιαράκη, σὴν ἀπό-
δοσιν ἐνὸς ἐνδιαφέροντος προγράμ-
ματος μὲ συνθέσεις Μόσαρτ, Σουμ-
περτ, Ντσαρὶν καὶ Περτινί.

Ὅπως καθάναμε, οἱ συναυλίαι
αὗται θὰ συνεχισθοῦν καθ' ὅλη τὴν
ἐφετεινὴν μουσικὴν περίοδον.

MHN YTOP

στήμην καὶ παιδεῖαν με τὸν κίνδυνον τῆς τελείας ἀποξένωσης τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης τῆς νέας Ἑλλάδος καὶ τῶν νεοελλήνων ἀπὸ τοῦ ὁργάνου (ἀρχαία Ἑλληνική γλῶσσα) τῆς ἐπικοινωνίας αὐτῶν μετὰ τῶν ἀρχαίων καὶ ἀπαραμύλλων εἰς ἔργα (φιλοσοφία, τέχνη) προγόνων τῶν καὶ τῶν θαυμασιῶν δημιουργημάτων τῶν. Δεικνύμεθα δὲ οὕτως ὡς Ἑλληνεὶ ποταποὶ καὶ ἀνόητοι, ἐπιδιώκοντες τὴν ἀποξένωσιν μας ἐκ παρελθόντος ἐνδόξου ἀπαραμύλλου καὶ αἰδίου, ἐνῶ ἄλλο ἔθνος — διὰ τὰ μὴ εἰπόμενα ὅλα τὰ πεπολιτισμένα — κατὰ πολὺ ἀνώτερον σημεῖον τοῦ ἰδικοῦ μας συγκεκριμένου δὲ ἡ Γερμανία, ἐγκολπύεται, ζῇ καὶ δρᾷ διανοητικῶς ὑπὲρ τὴν ἀγαθοποιὸν ἐπίδρασιν αὐτοῦ, ἱστορικοῦ παρελθόντος τοῦ ὁποῖου εἰρίζονται σήμερον Ἑλληνεὶ ἐπιδιώκοντες τὴν ἀπόσθεσιν, ἀποκαλοῦντες μάλιστα τοὺς ἀντιγινωσκόμενους «προγονοπλήκτους».

Ἡ κατεύθυνσις αὕτη εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ συμπτώματα τῆς κρίσεως τῆς ἐποχῆς μας, σύμπτωμα εἰδικῶς ἑλληνικόν, προϊόν δὲ τῆς ἀντιλήψεως καθ' ἣν: ἁ εἰς εἶναι μόνον ὅ,τι ἀποφέρει πρακτικὰ ἀποτελέσματα.

Αἱ ἀντιλήψεις αὗται προέρχονται ἀπὸ δικαιολογημένον ἀληθὲς μῖσος ἐναντίον ἱστορικοῦ παρελθόντος ὑποβάλλσαντος παντοιοτρόφως τὴν ἐκμετάλλευσιν ἀνθρώπου ἀπὸ ἀνθρώπου. Δικαίως δὲ ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις παρουσίασεν ἐν τῇ ροῇ τῆς ἀντιθέσεως τοῦ καὶ τὴν ὀριμεῖαν κριτικὴν του. Τὰ προϊόντα ὅμως τῆς ἐξελίξεως δὲν πρέπει ἀκριβῶς νὰ ἀσπαζόμεθα μόνον καὶ μόνον διότι εἶναι νεώτερα (π.χ. τὸν Ἀναρχισμόν). Εἰς ἄλλου πάλιν δὲν εἶναι ὀρθόν ὅτι ἐνεκα τῶν μαύρων τούτων κηλίδων τοῦ παρελθόντος, πρε-

πει νὰ καταδικάσωμεν ἐντελῶς καὶ νὰ ἐξοιτῶσωμεν τὰ κληρονομηθέντα προϊόντα τοῦ παρελθόντος καὶ βασί-ζονται εἰς αὐτό. Ἡ μελέτη τῶν παντοίων ἐκφάνσεων αὐτοῦ θὰ μᾶς παράσχωι τὰς ἀπαραίτους προϋποθέσεις διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ παρόντος. Ἡ μελέτη τοῦ θὰ μᾶς διδάξῃ νὰ ἄρωμεν τὰς σαφρότητας καὶ ὅλον τὸν κόσμον τῶν ἐσθάνων τοῦ παρόντος. Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἀκριβῶς, ἀν' ὅχι δι' ἄλλους, τὸ παρελθόν εἶναι τι ἐμποιοῦν σεβασμὸν — ἔστω καὶ ἀν κηλιδούται ἀπὸ σφαγιαστικά τοῦ ἀνθρώπου σχήματα, ἔστω καὶ ἀν ὑπέθαλψον ἀπανθρωπισμὸν — εἶναι τι, οὐ-τινος ἡ ἐπίδρασις εἶναι παντοίας ὠφέλιμος, ἰδιαίτερα δὲ ὅταν τοῦτο ἔδωκε τὰ πρῶτα φῶτα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα διανοίξαν τὰς ὁδοὺς τῆς Γνώσεως, ὅταν τοῦτο εἶναι Ἀθάνατον, ὅταν εἶναι ἐν μᾶ λέγει Ἑλ-ληνικόν.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

**Ἐπισκεπτήρια
Προσκλητήρια γάμων
Πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία
ΝΤΟΚΑΣ** Εὐρυλίδου 7.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ

Συνεταίρος διαθέτων κεφάλαιον τοῦλάχιστον Δρ. 200 γιλ. πρὸς εὐρύνειν εὐδοκίμως λειτουργούσης ἐπιχειρήσεως Πληρ. παρὰ τῷ κ. Εἰσαγ. Β. Μουστάκα δικηγόρῳ Ἀγίων Ἀναργύρων 41. 1-4 μ. μ. καθ' ἐκάστην.

ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΜΕΝΑΙ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΝ ΧΑΝΑΙ
ΔΥΝΑΜΟΜΗΧΑΝΑΙ
ΙΔΕΚΤΡΙΚΑ ΥΛΙΚΑ
Δι' ἡλεκτροφωτισμοὺς πόλεων
ΤΙΜΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑΙ
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ
Τεχνικὸς Οἶκος
ΠΕΤΣΑ
Χαλκοκονδύλη 42—ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 66—68

ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ
ΑΓΓΛΙΚΟΣ
Ποιότης ἡγυημένη
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
Π. Α. ΚΑΪΡΗ
Ἀθήρων 19
Τηλεφωνήσατε
75-92
ΜΗΝΥΤΟΡ

ΕΝΑΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε κατ' αὐτὰς ὁ γενικός κατάλογος τοῦ **ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»** **ΙΩ. Δ. ΚΩΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ**. Ὁ κατάλογος αὗτος, τυπωμένος με ἐξαιρετικὴν ἐπιμέλειαν καὶ προσοχὴν, ἔχει 120 περίπου σελίδας, ἀποτελεῖ δὲ πληρεστάτην καὶ πλουσιωτάτην Ἑλληνικὴν βιβλιογραφίαν. Εἰς τὰς σελίδας τοῦ περιλαμβανονται τὰ διδακτικὰ βιβλία, τὰ κυριώτερα λεξικά, οἱ ἀκριβέστεροι γεωγραφικοὶ πίνακες, τὰ καλλίτερα συγγράμματα τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἀρχαίαν φιλολογίαν, τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ἀρχαιολογίαν, τὰ κυριώτερα καὶ γνωστότερα ἔργα τῆς Νέας Ἑλληνικῆς καὶ Σένης λογοτεχνίας, τὰ σπουδαιότερα ἱστορικά, γεωγραφικά, ἐθνολογικά, λαογραφικά, παιδαγωγικά, θεσηκευτικά καὶ φιλοσοφικά βιβλία, τὰ βιβλία τῆς Ἑκκλησίας καὶ τὰ θεμελιώδη καὶ σπουδαιότερα συγγράμματα τὰ σχετικὰ μετὰ τὴν γεωγραφίαν, τὸ ἐμπόριον, τὴν βιομηχανίαν, τὰς τέχνας καὶ τὰς οικονομικὰς ἐπιστήμας. Εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὸν σπουδαστὴν καὶ τὸν πλουτιστὴν πᾶσης σφαῆς βιβλιοθήκης, κυριώτατα δὲ εἶναι χρησιμώτατος διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν κατὰ τὸν Νόμον ἱδρυθησόμενων **ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ**. Ἀποστέλλεται ΔΩΡΕΑΝ εἰς τὸν αἰτούντα. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς **«ΕΣΤΙΑΣ»** **Ι. Δ. ΚΩΛΛΑΡΟΥ & ΣΙΑΣ**, ὁδὸς Περαιωτοῦ 8α, Ἀθήναι.

ΡΑΔΙΟ — Θεραπεία
ΤΗΣ ΑΡΘΡΩΣΚΛΗΡΩΣΕΩΣ
με τὴν νέα Γερμανικὰ Χάπια
Ραδιοσκληρίνη
περιέχουν 7λ ράδιον καθαρὸν 1388 10 5 Mg. καὶ δισκίον καὶ ἀντικαθιστοῦν τὰς ραδιενεργου-πηγὰς Gastein, Wiesbaden. Ζητήσατε οδηγίους δωρεάν. Α Χρονόπουλος, Κάνιγγος 12, Ἀθήναι—Σ. Ἀσπεριάδης, Ἀγ. Μητὰ 3, Θεσσαλονίκη—Α Κωνσταντοπούλου, Ἀγ. Ἀνδρέου 62, Πάρις—Π. Καρούσης, Βόλος. ΔΙΤΣ

Ο ΔΙΑΒΗΤΗΣ

Θεραπεύεται χωρὶς διαίτα μετὰ τὴν **ΔΙΑΒΗΤΙΝΗΝ**, ἥτις παρασκευάζεται κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ζυρίχης Dr Cloetta. Περιέχει φυτικὴν ἰσχυρὴν καὶ ἀφρόνους βιταμίνες. Εἶναι ἐγκριμένη ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ Ἱατροσυνεδρίου. Ζητήσατε οδηγίους δωρεάν. Α Χρονόπουλος, Κάνιγγος 12, Ἀθήναι—Σ. Ἀσπεριάδης, Ἀγ. Μητὰ 3, Θεσσαλονίκη—Α Κωνσταντοπούλου, Ἀγ. Ἀνδρέου 62, Πάρις—Π. Καρούσης, Βόλος. ΔΙΤΣ

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEA YORKH

ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

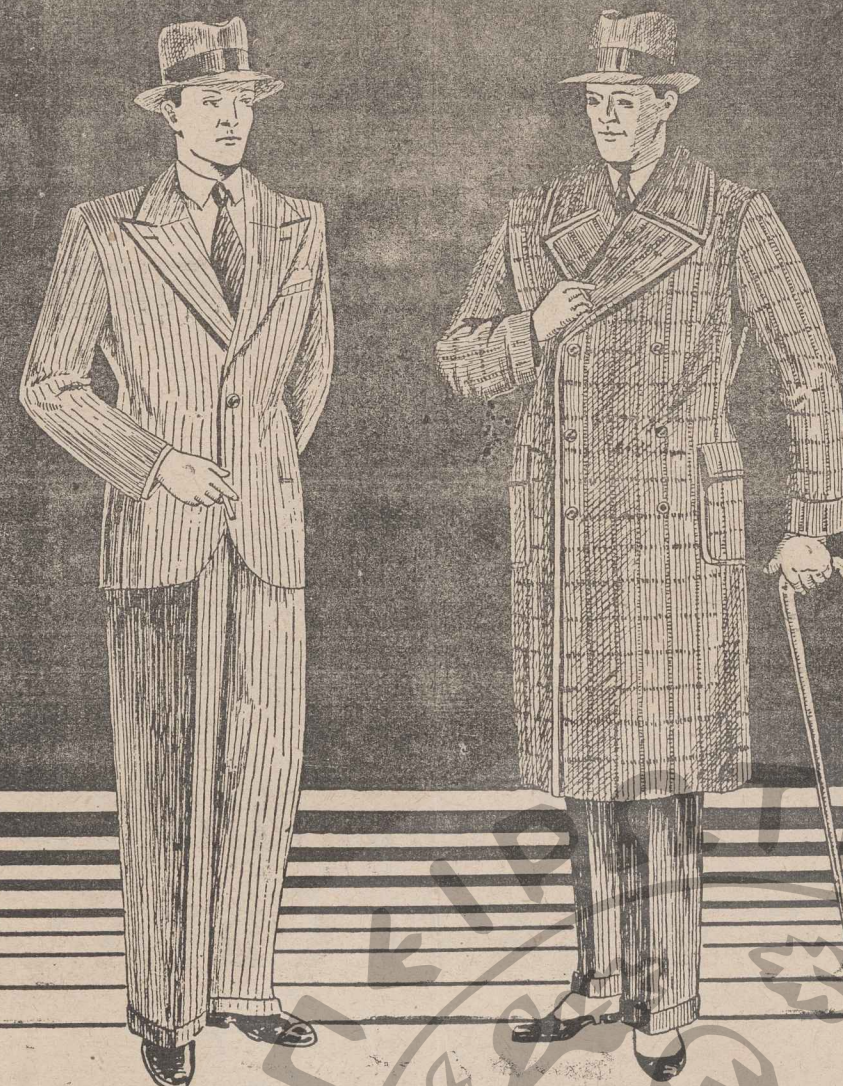
ΚΕΦΑΛΑΙΑ..... ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1,500,000

Δέχεται καταθέσεις καὶ ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζικὰς ἐργασίας ὑπὸ ἄλλαν εὐνοῦ καὶ δόσους

Οἱ ἔχοντες συναλλαγὰς καὶ συμφέροντα ἐν Ἀμερικῇ δύναται ν' ἀποσπένονται εἰς ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν **HELLENIC BANK TRUST Co**, 51 Maiden Lane, New York, U. S. A. εἴτε πρὸς τὴν **ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**, ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα (Τμήμα Ἑργασιῶν Ἀμερικῆς), ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δὲ εἰς τὰ κατὰ τόπους ὑποκαταστήματα αὐτῆς.

Τὸ ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ Πρακτορεῖον τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς (51 Maiden Lane) καὶ τὸ ἐν Σι-κίγῳ Γραφεῖον τῆς (33 S. Clark Street) ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦντα.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΝΕΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΚΟΣΤΟΥΜΙΩΝ & ΠΑΛΤΩΝ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΔΡΑΓΩΝΑ